

Bruxelles, 23 mai 2018
(OR. en)

9056/18

**Dosar interinstituțional:
2016/0364 (COD)**

EF 136
ECOFIN 432
CODEC 812

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Delegațiile
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului <i>- Text de compromis al Președinției</i>

În continuare, se pune la dispoziția delegațiilor un text de compromis al Președinției cu privire la propunerea menționată în subiect, care urmează să fie prezentat Consiliului la 25 mai 2018.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile
financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și
competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

¹ JO C [...], [...], p. [...].

² JO C , , p. .

întrucât:

- (1) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului³ și Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁴ au fost adoptate ca răspuns la criza financiară din perioada 2007-2008. Aceste măsuri legislative au contribuit în mare măsură la consolidarea sistemului financiar din Uniune și au conferit instituțiilor o mai mare reziliență la șocurile care s-ar putea produce în viitor. Chiar dacă sunt extrem de cuprinzătoare, aceste măsuri nu au abordat toate deficiențele identificate care afectează instituțiile. De asemenea, unele dintre măsurile propuse inițial au făcut obiectul unor clauze de revizuire sau nu au fost detaliate suficient pentru a putea fi puse în aplicare fără probleme.
- (2) Prezenta directivă vizează abordarea problemelor ridicate cu privire la dispozițiile care s-au dovedit a nu fi suficient de clare și care, prin urmare, au făcut obiectul unor interpretări divergente sau cu privire la care s-a constatat că sunt excesiv de împovărătoare pentru anumite instituții. Aceasta conține, de asemenea, modificări ale Directivei 2013/36/UE care sunt necesare ca urmare fie a adoptării altor acte legislative relevante ale Uniunii, precum Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁵, fie a modificărilor propuse în paralel la Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În fine, modificările propuse aliniază mai bine cadrul de reglementare actual la evoluțiile de pe plan internațional, pentru a promova coerența și comparabilitatea între jurisdicții.

³ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁴ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁵ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

- (3) Societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte pot fi întreprinderi-mamă ale unor grupuri bancare și aplicarea cerințelor prudențiale este impusă pe baza situației consolidate a acestor societăți holding. Întrucât instituția controlată de aceste societăți holding nu este întotdeauna capabilă să asigure conformitatea cu cerințele pe bază consolidată în întregul grup, este necesar ca anumite societăți financiare holding și societăți financiare holding mixte să fie incluse în domeniul de aplicare direct al competențelor de supraveghere în temeiul Directivei 2013/36/UE și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 pentru a asigura conformitatea pe bază consolidată. Prin urmare, ar trebui să se prevadă o procedură specifică de aprobare, precum și competențe directe de supraveghere a anumitor societăți financiare holding și societăți financiare holding mixte, pentru a se garanta că respectivele societăți holding pot fi trase la răspundere în mod direct pentru conformitatea cu cerințele prudențiale consolidate, fără să mai facă obiectul unor cerințe prudențiale suplimentare la nivel individual.
- (3a) Aprobarea și supravegherea anumitor societăți holding nu ar trebui să împiedice grupurile să decidă cu privire la mecanisme interne specifice și la împărțirea sarcinilor în interiorul grupului, după cum consideră necesar pentru asigurarea conformității cu cerințele consolidate, și nu ar trebui să împiedice acțiunile de supraveghere directă asupra acelor instituții din cadrul grupului care sunt angajate în asigurarea conformității cu cerințele prudențiale pe bază consolidată.
- (3b) În anumite circumstanțe, o societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă care a fost creată în scopul de a deține participații în întreprinderi poate fi exceptată de la aprobare. Deși se recunoaște faptul că o societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă exceptată poate lua decizii în cursul desfășurării normale a activității sale, aceasta nu ar trebui să ia decizii financiare, operaționale sau de management care afectează grupul sau acele filiale din grup care sunt instituții sau instituții financiare. Atunci când evaluează conformitatea cu această cerință, autoritățile competente ar trebui să țină seama de cerințele relevante în temeiul dreptului societăților comerciale care se aplică respectivei societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte.

- (4) Principalele responsabilități în ceea ce privește supravegherea pe bază consolidată îi sunt încredințate autorității responsabile cu supravegherea consolidată. Prin urmare, este necesar ca autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată să fie implicată în aprobarea și supravegherea societăților financiare holding și ale societăților financiare holding mixte. Atunci când autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată diferă de autoritatea competentă a statului membru în care este situată societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, aprobarea respectivă ar trebui acordată printr-o decizie comună. Atunci când asigură supravegherea pe bază consolidată a întreprinderilor-mamă ale instituțiilor de credit în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului, Banca Centrală Europeană ar trebui să își exercite de asemenea atribuțiile în raport cu aprobarea și supravegherea societăților financiare holding și ale societăților financiare holding mixte.
- (5) În raportul Comisiei COM(2016) 510 din 28 iulie 2016 s-a arătat că, atunci când sunt aplicate instituțiilor de mici dimensiuni și complexitate redusă, unele dintre principii, și anume cerințele privind reportarea și plata sub formă de instrumente prevăzute la articolul 94 alineatul (1) literele (l) și (m) din Directiva 2013/36/UE, sunt excesiv de împovărătoare și sunt disproporționate în raport cu beneficiile lor prudențiale. De asemenea, s-a constatat că, în ceea ce privește costurile, aplicarea acestor cerințe depășește beneficiile lor prudențiale în cazul personalului cu un nivel scăzut al remunerației variabile, deoarece astfel de niveluri ale remunerației variabile stimulează într-o mică măsură sau chiar deloc personalul să își asume riscuri excesive. Deși, ca principiu general, ar trebui să li se permită să adapteze cerințele privind remunerația, după caz, la practicile prevalente în materie de remunerare de pe piețele lor naționale, precum și la profilul postului și la responsabilitățile membrilor personalului în cauză, statelor membre ar trebui să li se dea posibilitatea să excepteze măcar instituțiile de dimensiuni mici și complexitate redusă și membrii personalului cu niveluri scăzute ale remunerației cel puțin de la cerințele privind reportarea și plata sub formă de instrumente, în întregime.

- (6) Pentru a asigura convergența în materie de supraveghere și a promova condiții de concurență echitabile pentru instituții și un nivel adecvat de protecție a deponenților, a investitorilor și a consumatorilor în întreaga Uniune, sunt necesare criterii clare, coerente și armonizate de identificare a respectivelor instituții de mici dimensiuni și complexitate redusă, precum și a nivelurilor scăzute ale remunerației variabile. În același timp, este adecvat să se ofere o anumită flexibilitate statelor membre, pentru ca acestea să poată modifica respectivele criterii atunci când consideră că este necesar.
- (7) Directiva 2013/36/UE prevede că o parte substanțială, dar în orice caz cel puțin 50 %, din orice remunerație variabilă trebuie să fie reprezentată de o combinație echilibrată între acțiuni sau participații echivalente, în funcție de forma juridică a instituției în cauză, sau, în cazul unei instituții necotate la bursă, instrumente legate de acțiuni sau instrumente echivalente, altele decât cele în numerar și, atunci când este posibil, instrumente alternative de fonduri proprii de nivel 1 sau 2 care îndeplinesc anumite condiții. Acest principiu limitează utilizarea instrumentelor legate de acțiuni la instituțiile necotate la bursă și impune instituțiilor cotate la bursă utilizarea acțiunilor. Potrivit raportului Comisiei COM(2016) 510 din 28 iulie 2016, utilizarea acțiunilor poate duce la sarcini administrative și costuri considerabile pentru instituțiile cotate la bursă. În același timp, se pot obține beneficii prudențiale echivalente dacă instituțiile cotate la bursă pot să utilizeze instrumente legate de acțiuni care urmăresc valoarea acțiunilor. Prin urmare, posibilitatea de a utiliza instrumente legate de acțiuni ar trebui extinsă la instituțiile cotate la bursă.
- (8) Majorările de fonduri proprii impuse de autoritățile competente constituie un element important al nivelului global al fondurilor proprii ale unei instituții și prezintă interes pentru participanții pe piață, întrucât nivelul fondurilor proprii suplimentare impus influențează punctul de declanșare a restricțiilor privind plățile dividendelor, plățile bonusurilor și plățile legate de instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. Ar trebui prevăzută o definiție clară a condițiilor în care ar trebui impuse majorările de capital, pentru a se asigura faptul că normele sunt aplicate în mod coerent în toate statele membre și pentru a asigura buna funcționare a pieței.

- (9) Cerințele de fonduri proprii suplimentare impuse de către autoritățile competente ar trebui stabilite pe baza situației specifice a instituției și ar trebui justificate în mod corespunzător. Cerințele de fonduri proprii suplimentare pot fi impuse pentru a aborda riscurile sau elementele de risc care nu sunt acoperite suficient de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 numai în măsura în care acest lucru este considerat necesar prin prisma situației specifice a unei instituții. În ierarhia cerințelor de fonduri proprii, aceste cerințe ar trebui să se situeze înainte de cerințele minime de fonduri proprii și după cerința amortizorului combinat. Faptul că cerințele de fonduri proprii suplimentare depind de natura instituției ar trebui să împiedice utilizarea acestor cerințe ca instrument de abordare a riscurilor macroprudențiale sau sistemice. Totuși, acest lucru nu ar trebui să împiedice autoritățile competente să abordeze, inclusiv prin intermediul cerințelor de fonduri proprii suplimentare, riscurile la care sunt expuse instituțiile individuale ca urmare a activităților lor, inclusiv cele care reflectă impactul anumitor factori economici sau evoluții ale pieței asupra profilului de risc al unei instituții individuale.
- (9a) Supravegherea și evaluarea ar trebui să ia în considerare mărimea, structura și organizarea internă a instituțiilor, precum și natura, obiectul și complexitatea activităților lor. Atunci când instituții diferite au profiluri de risc similare, de exemplu pentru că au modele similare de afaceri sau o situație geografică similară a expunerilor sau sunt afiliate aceluiași sistem instituțional de protecție, autoritățile competente ar trebui să dispună de competența de a ajusta metodologia astfel încât procesul de supraveghere și evaluare să surprindă caracteristicile și riscurile comune ale instituțiilor cu același profil de risc. Această ajustare nu ar trebui, totuși, nici să împiedice autoritățile competente să ia pe deplin în considerare riscurile specifice care afectează fiecare instituție, nici să modifice caracterul specific instituției al măsurilor impuse.

- (10) Cerința privind indicatorul efectului de levier este paralelă cu cerințele de fonduri proprii bazate pe risc. Prin urmare, orice majorare a fondurilor proprii impusă de către autoritățile competente pentru a aborda riscul asociat unui efect de levier excesiv ar trebui să se adauge cerinței privind indicatorul minim al efectului de levier, și nu cerinței privind nivelul minim al fondurilor proprii bazate pe risc. În plus, fondurile proprii de nivel 1 de bază utilizate de către instituții pentru a îndeplini cerințele ce le sunt impuse în materie de efect de levier ar trebui să poată fi folosite de către acestea și pentru a îndeplini cerințele ce le sunt impuse privind fondurile proprii bazate pe risc, inclusiv cerințele amortizorului combinat.
- (11) Autorităților competente ar trebui să li se permită să comunice unei instituții orice ajustare a cuantumului capitalului peste cerințele minime de fonduri proprii, cerințele de fonduri proprii suplimentare și cerința amortizorului combinat, pe care se așteaptă ca instituția respectivă să îl dețină pentru a răspunde unor viitoare scenarii de criză. Întrucât aceste orientări indică o țintă de capital, ar trebui să fie privite ca având întâietate în raport cu cerințele de fonduri proprii și cu cerința amortizorului combinat, iar neatingerea acestei ținte nu ar trebui să ducă la declanșarea restricțiilor privind distribuirile prevăzute la articolul 141 din Directiva 2013/36/UE. Având în vedere că orientările privind fondurile proprii suplimentare reflectă așteptările în materie de supraveghere, Directiva 2013/36/UE și Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu ar trebui nici să stabilească obligații de divulgare obligatorie pentru aceste orientări și nici să interzică autorităților competente să solicite divulgarea orientărilor. Atunci când o instituție eșuează în mod repetat să își atingă ținta de capital, autoritatea competentă ar trebui să aibă dreptul să ia măsuri de supraveghere și, după caz, să impună cerințe de fonduri proprii suplimentare.

- (12) Respondenții la cererea de contribuții a Comisiei privind cadrul de reglementare al UE pentru serviciile financiare au evidențiat faptul că povara raportării este sporită ca urmare a raportărilor sistematice pe care autoritățile competente le solicită pe lângă cele prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Comisia ar trebui să pregătească un raport în care să identifice cerințele de raportare sistematică suplimentare în cauză și să evalueze dacă sunt conforme cu cadrul unic de reglementare privind raportarea în scopuri de supraveghere.
- (13) Dispozițiile Directivei 2013/36/UE privind riscul de rată a dobânzii care rezultă din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare sunt corelate cu dispozițiile relevante ale [Regulamentului XX de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013], conform cărora instituțiile dispun de o perioadă de punere în aplicare mai lungă. Pentru a alinia aplicarea normelor privind riscul de rată a dobânzii care rezultă din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare, dispozițiile necesare pentru respectarea dispozițiilor relevante ale prezentei directive ar trebui să se aplice de la aceeași dată ca și dispozițiile relevante ale Regulamentului (UE) nr. [XX].
- (13a) Prezenta directivă ar trebui să nu împiedice statele membre să implementeze în legislația națională măsuri menite să sporească reziliența sistemului financiar, cum ar fi, dar fără a se limita la, limite ale raportului dintre valoarea creditului acordat și cea a garanției aferente creditului (*loan to value*), limite ale raportului dintre datorii și venituri (*debt to income*), limite ale raportului dintre serviciul datoriei și venituri (*debt service to income*) și alte instrumente care abordează normele de creditare.
- (14) Pentru a armoniza modul de calcul al riscului de rată a dobânzii care rezultă din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare atunci când sistemele interne de măsurare a acestui risc ale instituțiilor nu sunt satisfăcătoare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte, prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, standarde tehnice de reglementare care să specifice detaliile unei abordări standardizate prin intermediul standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolul 84 alineatul (4) din Directiva 2013/36/UE.

- (15) Pentru ca autoritățile competente să poată identifica mai bine instituțiile care pot înregistra pierderi excesive din activitățile lor din afara portofoliului de tranzacționare ca urmare a variațiilor potențiale ale ratelor dobânzii, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte, prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, standarde tehnice de reglementare care să specifice cele șase scenarii de șoc în materie de supraveghere pe care trebuie să le aplice toate instituțiile pentru a calcula variațiile valorii economice a capitalului propriu, în conformitate cu articolul 98 alineatul (5), ipotezele comune pe care trebuie să le transpună instituțiile în sistemele lor interne pentru calculul menționat anterior și pentru a stabili dacă ar fi necesare criterii specifice în vederea identificării instituțiilor pentru care poate fi justificată aplicarea de măsuri de supraveghere ca urmare a unei reduceri a veniturilor nete din dobânzi cauzată de variațiile ratelor dobânzii.
- (16) ☐
- (17) ☐
- (18) Înainte de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE, este deosebit de important ca, pe durata activității Comisiei de pregătire a actelor respective, aceasta să efectueze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, care să se desfășoare în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. În special, pentru a asigura o participare egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul trebuie să primească toate documentele în același timp ca și experții statelor membre, iar experții acestor instituții trebuie să aibă acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei responsabile de pregătirea actelor delegate.

- (19) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume de a consolida și a clarifica legislația Uniunii existentă care asigură aplicarea de norme prudențiale uniforme instituțiilor de credit și firmelor de investiții din întreaga Uniune, nu pot fi realizate în mod suficient de statele membre ci, având în vedere amploarea și efectele lor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (20) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (21) Pentru a garanta că amortizoarele anticiclice de capital reflectă corect riscul de creștere excesivă a creditului la care este expus sectorul bancar, instituțiile de credit și firmele de investiții ar trebui să calculeze amortizoarele specifice instituției ca medie ponderată a ratelor amortizorilor anticiclice care se aplică în țările în care aceste instituții sunt expuse unui risc de credit. Prin urmare, fiecare stat membru ar trebui să desemneze o autoritate responsabilă cu stabilirea a ratei amortizorului anticiclic pentru expunerile de pe teritoriul său. Această rată a amortizorului ar trebui să țină seama de creșterea nivelurilor creditului și de modificarea indicatorului credite/PIB din statul membru respectiv, precum și de orice altă variabilă relevantă pentru riscurile la adresa stabilității sistemului financiar.

- (22) Statele membre ar trebui să poată solicita anumitor instituții să dețină, în plus față de un amortizor de conservare a capitalului și de un amortizor anticiclic de capital, și un amortizor pentru risc sistemic, pentru a preveni și atenua riscurile sistemice sau macroprudențiale care nu sunt acoperite de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de articolul 131 din Directiva 2013/36/UE, în cazul în care există un risc de perturbare a sistemului financiar care poate să genereze consecințe negative semnificative pentru sistemul financiar și economia reală dintr-un anumit stat membru. Rata amortizorului pentru risc sistemic ar trebui să se aplice tuturor expunerilor sau unui subset de expuneri și tuturor instituțiilor sau unaia ori mai multor subseturi ale respectivelor instituții, în cazul în care instituțiile prezintă profiluri de risc similare în activitățile lor de afaceri.
- (23) Este preconizat ca CERS să joace un rol central în coordonarea măsurilor macroprudențiale, precum și în transmiterea de informații privind măsurile macroprudențiale planificate în statele membre, în special prin publicarea pe site-ul său a măsurilor macroprudențiale adoptate și prin schimbul de informații între autorități în urma notificărilor privind măsurile macroprudențiale planificate. Pentru a asigura răspunsuri de politică adecvate în rândul statelor membre, este preconizat ca CERS să monitorizeze caracterul suficient și coerența politicilor macroprudențiale ale statelor membre, inclusiv monitorizând dacă instrumentele sunt utilizate într-un mod coerent și fără suprapuneri.
- (23a) Autoritățile relevante, competente sau desemnate ar trebui să urmărească evitarea oricărei utilizări redundante sau lipsite de coerență a măsurilor macroprudențiale prevăzute în Directiva 2013/36/UE și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În special, autoritățile relevante, competente sau desemnate ar trebui să evalueze în mod corespunzător dacă măsurile luate în temeiul articolului 133 din Directiva 2013/36/UE sunt redundante sau lipsite de coerență în raport cu alte măsuri existente sau viitoare în temeiul articolului 124, 164 sau 458 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

- (23b) Autoritățile competente sau desemnate ar trebui să poată determina, pe baza naturii și distribuției riscurilor încorporate în structura grupului, nivelul sau nivelurile de aplicare a amortizorului O-SII. În unele circumstanțe, ar putea fi oportun ca o autoritate competentă sau desemnată să impună un amortizor O-SII numai la un nivel inferior celui mai înalt nivel de consolidare.
- (23c) Potrivit metodologiei de evaluare pentru G-SII publicate de Comitetul de la Basel, creanțele și datoriile interjurisdicționale ale unei instituții sunt indicatori ai importanței sale sistemice globale și ai impactului pe care intrarea sa în dificultate îl poate avea asupra sistemului financiar mondial. Acești indicatori reflectă preocupările specifice, de exemplu cu privire la dificultățile tot mai mari în ceea ce privește coordonarea dintre rezoluția instituțiilor și activități transfrontaliere semnificative. Progresele realizate cu privire la abordarea comună în ceea ce privește rezoluția generată de consolidarea cadrului unic de reglementare și de instituirea mecanismului unic de rezoluție au condus la dezvoltarea în mod semnificativ a capacității de rezoluție ordonată a grupurilor transfrontaliere în cadrul uniunii bancare. Prin urmare și fără a se aduce atingere capacității autorităților competente sau desemnate de a desfășura un proces de evaluare în vederea supravegherii, ar trebui să se calculeze un scor alternativ care să reflecte aceste progrese, iar autoritățile competente sau desemnate ar trebui să îl ia în considerare la evaluarea importanței sistemice a instituțiilor de credit, fără ca acest lucru să afecteze datele furnizate Comitetului de la Basel în vederea determinării numitorilor internaționali. ABE ar trebui să elaboreze proiectul actualizat de standarde tehnice de reglementare pentru a prezenta detaliile specifice ale metodologiei suplimentare de identificare a G-SII care să permită recunoașterea particularităților cadrului integrat european privind rezoluția în contextul MUR. Această metodologie actualizată va fi utilizată exclusiv în scopul calibrării amortizorului G-SII.
- (24) Directiva 2013/36/UE ar trebui, prin urmare, modificată în consecință.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 2013/36/UE

Directiva 2013/36/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

1. punctul 4 se elimină

1a. punctul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„6. în Germania, «Kreditanstalt für Wiederaufbau», «Landwirtschaftliche Rentenbank», «Bremer Aufbau-Bank GmbH», «Hamburgische Investitions- und Förderbank», «Investitionsbank Berlin», «Investitionsbank des Landes Brandenburg», «Investitionsbank Schleswig-Holstein», «Investitions- und Förderbank Niedersachsen-NBank», «Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz», «L-Bank, Staatsbank für Baden-Württemberg», «LfA Förderbank Bayern», «NRW.BANK», «Saarländische Investitionskreditbank AG», «Sächsische Aufbaubank – Förderbank», «Thüringer Aufbaubank», întreprinderi care, în sensul «Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz» sunt recunoscute ca organisme ale politicii naționale în domeniul locuințelor și care nu sunt angajate în principal în tranzacții bancare, precum și întreprinderi care, în sensul legii respective, sunt recunoscute ca organisme fără scop lucrativ în domeniul locuințelor;”;

1b. punctul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„14. în Lituania, «kredito unijos» altele decât «centrinės kredito unijos»;

1c. punctul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„16. în Țările de Jos, «Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV», «NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij», «NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering», «Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij Oost NV» și «kredietunies»;

2. se adaugă următorul punct 24:

„24. în Croația, «kreditne unije» și «Hrvatska banka za obnovu i razvitak»;

3. se adaugă următorul punct 25:

„25. în Malta, «The Malta Development Bank»;

4. se adaugă următorul punct 26:

„26. în Irlanda, «the Strategic Banking Corporation of Ireland»;

(b) []

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Entitățile menționate la alineatul (5) punctul 1 și punctele 3-24 din prezentul articol sunt tratate ca instituții financiare în sensul articolului 34 și al titlului VII capitolul 3.”.

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următoarele puncte:

„60. «autoritate de rezoluție» înseamnă o autoritate de rezoluție astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/59/UE;

61. «instituție de importanță sistemică globală» (G-SII) înseamnă o G-SII astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 132 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

62. «instituție de importanță sistemică globală din afara UE» (G-SII din afara UE) înseamnă o G-SII din afara UE astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 133 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

63. «grup» înseamnă un grup astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 137 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

64. «grup dintr-o țară terță» înseamnă un grup a cărui întreprindere-mamă este stabilită într-o țară terță.”;

(b) se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Atunci când o cerință sau o competență de supraveghere din prezenta directivă sau din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se aplică la nivel consolidat sau subconsolidat, termenii «instituție», «instituție-mamă dintr-un stat membru», «instituție-mamă din UE» și «întreprindere-mamă» cuprind și:

(a) societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte cărora le-au fost acordate aprobări în conformitate cu articolul 21a; și

(b) instituțiile desemnate controlate de o societate financiară holding mamă din UE, de o societate financiară holding mixtă mamă din UE, de o societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru sau o societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru în cazul cărora întreprinderea-mamă relevantă nu face obiectul autorizării în conformitate cu articolul 21a alineatul (3a);

(c) societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte sau instituțiile desemnate în temeiul articolului 21a alineatul (5) litera (d),

în scopul asigurării faptului că respectivele cerințe se aplică și respectivele competențe de supraveghere se exercită la nivel consolidat sau subconsolidat în conformitate cu prezenta directivă și cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”.

3. La articolul 4, alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Statele membre se asigură că, atunci când competența de rezoluție revine altor autorități decât autorităților competente, acele alte autorități cooperează îndeaproape cu autoritățile competente și le consultă atunci când pregătesc planurile de rezoluție și în toate celelalte cazuri în care acest lucru este impus de prezenta directivă, de Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶ sau de Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”.

4. La articolul 8 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) cerințele aplicabile acționarilor și asociaților care dețin o participație calificată sau, atunci când nu există participații calificate, cerințele aplicabile celor mai mari 20 de acționari sau asociați, în temeiul articolului 14; și”.

5. La articolul 9, se adaugă următoarele alineate noi:

„(3) Statele membre notifică Comisiei și ABE legislația națională care permite în mod expres întreprinderilor care nu sunt instituții de credit să desfășoare activitatea de preluare de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la populație.

(4) În temeiul prezentului articol, statele membre nu pot acorda instituțiilor de credit derogări de la prezenta directivă și de la Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”.

⁶ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

6. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

*„Articolul 10
Programul de activitate și organizarea structurală*

Statele membre prevăd obligația ca cererile de autorizare să fie însoțite de un program de activitate care să descrie tipurile de activități prevăzute și organizarea structurală a instituției de credit și care să indice, de asemenea, întreprinderile-mamă, societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte care fac parte din grup.”.

7. La articolul 14, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritățile competente refuză unei instituții de credit autorizația de începere a activității dacă, luând în considerare necesitatea de a asigura administrarea corectă și prudentă a unei instituții de credit, nu sunt satisfăcute de caracterul adecvat al acționarilor sau al asociaților în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 23 alineatul (1). Se aplică articolul 23 alineatele (2) și (3) și articolul 24.”.

8. La articolul 18, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) nu mai îndeplinește cerințele prudențiale prevăzute în partea a treia, a patra sau a șasea, mai puțin cerințele prevăzute la articolele 92a și 92b, din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau impuse în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 105 din prezenta directivă sau instituția de credit în care nu se mai are încredere că își va onora obligațiile față de creditori și care, în special, nu mai oferă garanții pentru activele care i-au fost încredințate de către deponenți.”.

9. Se introduc următoarele articole 21a și 21b:

- (1) Societățile financiare holding-mamă dintr-un stat membru, societățile financiare holding mixte-mamă dintr-un stat membru, societățile financiare holding-mamă din UE și societățile financiare holding mixte-mamă din UE solicită aprobarea în conformitate cu prezentul articol. Alte societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte solicită aprobarea în conformitate cu prezentul articol atunci când au obligația să respecte prezenta directivă sau Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pe bază subconsolidată.
- (2) În sensul alineatului (1), societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte menționate la respectivul alineat transmit autorității responsabile cu supravegherea consolidată și, atunci când aceasta este diferită, autorității competente din statul membru în care sunt stabilite următoarele informații:
 - (a) organizarea structurală a grupului din care face parte societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, cu indicarea clară a filialelor și, dacă este cazul, a întreprinderilor-mamă ale acesteia, precum și a situației și a tipului de activitate desfășurată de fiecare dintre entitățile grupului;
 - (b) informații privind numirea a cel puțin două persoane care conduc efectiv societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă și privind respectarea cerințelor prevăzute la articolul 121 privind calificarea directorilor;
 - (c) informații privind respectarea criteriilor prevăzute la articolul 14 privind acționarii și asociații, atunci când societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă are ca filială o instituție de credit;

(d) organizarea internă și repartizarea sarcinilor în cadrul grupului;

(e) orice altă informație care poate fi necesară pentru efectuarea evaluărilor menționate la alineatele (3) și (3a).

În cazul în care aprobarea unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte are loc în același timp cu evaluarea menționată la articolul 22, autoritatea competentă în sensul articolului respectiv se coordonează, după caz, cu autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată stabilită în conformitate cu articolul 111 și, în cazul în care aceasta este diferită, cu autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă. În acest caz, perioada de evaluare menționată la articolul 22 alineatul (3) al doilea paragraf se suspendă pentru o perioadă mai lungă de 20 de zile până la încheierea procedurii prevăzute la prezentul articol 21a.

(3) Aprobarea poate fi acordată unei societăți financiare holding sau unei societăți financiare holding mixte în temeiul prezentului articol doar în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

(a) mecanismele interne și repartizarea sarcinilor în interiorul grupului sunt adecvate pentru respectarea cerințelor impuse de prezenta directivă și de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pe bază consolidată sau subconsolidată și, în special, sunt eficace pentru:

- (i) a coordona toate filialele societății financiare holding sau ale societății financiare holding mixte, inclusiv, în situațiile în care este necesar, prin intermediul unei repartizări adecvate a sarcinilor între instituțiile care sunt filiale;
- (ii) a preîntâmpina sau a gestiona conflictele din interiorul grupului; și
- (iii) a asigura respectarea politicilor stabilite pentru întregul grup de societatea financiară holding-mamă sau de societatea financiară holding mixtă-mamă.

- (b) organizarea structurală a grupului din care face parte societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă nu obstrucționează și nu împiedică în alt fel supravegherea efectivă a instituțiilor care sunt filiale sau a instituțiilor-mamă ale acestora în ceea ce privește obligațiile individuale consolidate și, acolo unde este cazul, subconsolidate care li se aplică. Evaluarea acestui criteriu ține seama, în special, de poziția societății financiare holding sau a societății financiare holding mixte într-un grup cu mai multe niveluri, de structura acționariatului și de rolul societății financiare holding sau al societății financiare holding mixte în cadrul grupului;
 - (c) sunt respectate criteriile de la articolul 14 și cerințele de la articolul 121.
- (3a) Societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă nu are nevoie de aprobare în temeiul prezentului articol în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) activitatea principală a societății financiare holding este aceea de a achiziționa participații în filiale sau, în cazul unei societăți financiare holding mixte, activitatea sa principală în raport cu instituțiile sau cu instituțiile financiare este aceea de a achiziționa participații în filiale;
 - (b) societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă nu a fost desemnată ca entitate supusă rezoluției în niciunul dintre grupurile supuse rezoluției din cadrul grupului în conformitate cu strategia de rezoluție stabilită de autoritatea de rezoluție relevantă în temeiul Directivei 2014/59/UE;
 - (c) o instituție de credit filială este desemnată ca fiind responsabilă cu asigurarea respectării de către grup a cerințelor prudențiale pe bază consolidată și acestea i se pun la dispoziție toate mijloacele necesare și autoritatea legală pentru a îndeplini obligațiile respective în mod eficace;

- (d) societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă nu este angajată în luarea unor decizii de management, operaționale sau financiare care afectează grupul sau filialele acestuia care sunt instituții sau instituții financiare;
- (e) nu există niciun impediment în calea supravegherii efective a grupului pe bază consolidată.

Societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte exceptate de la aprobare în conformitate cu prezentul alineat nu sunt excluse din perimetrul de consolidare astfel cum este stabilit în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

- (4) Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată stabilită în conformitate cu articolul 111 monitorizează în permanență respectarea condițiilor menționate la alineatul (3) sau, după caz, alineatul (3a). Societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte furnizează autorității responsabile cu supravegherea consolidată stabilite în conformitate cu articolul 111 informațiile de care au nevoie pentru a monitoriza permanent organizarea structurală a grupului și respectarea condițiilor menționate la alineatul (3) sau, după caz, alineatul (3a). Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată împărtășește aceste informații autorității competente din statul membru în care este stabilită societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă.
- (5) În cazul în care autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată a hotărât că nu sunt sau nu mai sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (3), societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă este supusă măsurilor de supraveghere adecvate pentru asigurarea sau recuperarea, după caz, a continuității și integrității supravegherii consolidate și a respectării cerințelor prezentei directive și ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 pe bază consolidată. În cazul unei societăți financiare holding mixte, măsurile de supraveghere țin seama în special de efectele asupra conglomeratului financiar.

Măsurile de supraveghere pot consta în:

- (a) suspendarea exercitării dreptului de vot aferent acțiunilor instituțiilor care sunt filiale deținute de societatea financiară holding sau de societatea financiară holding mixtă;
 - (b) stabilirea de interdicții sau sancțiuni împotriva societății financiare holding, a societății financiare holding mixte sau a membrilor organului de conducere și a administratorilor, sub rezerva articolelor 65-72;
 - (c) adresarea de instrucțiuni sau de directive societății financiare holding sau societății financiare holding mixte să transfere acționarilor săi participațiile la filialele sale care sunt instituții;
 - (d) desemnarea temporară a altei societăți financiare holding, societăți financiare holding mixte sau instituții din cadrul grupului drept responsabilă pentru respectarea cerințelor prezentei directive și ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 pe bază consolidată;
 - (e) restricționarea sau interzicerea distribuirilor sau a plăților sub formă de dobânzi către acționari;
 - (f) obligarea societăților financiare holding sau societăților financiare holding mixte să ceseze sau să-și reducă participațiile în instituții sau în entități din sectorul financiar;
 - (g) obligarea societăților financiare holding sau societăților financiare holding mixte să prezinte un plan privind revenirea imediată la conformitate.
- (6) În cazul în care autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată hotărăște că nu mai sunt îndeplinite condițiile de la alineatul (3a), societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă solicită aprobarea în conformitate cu prezentul articol.

- (7) În scopul luării deciziilor cu privire la aprobarea și exceptarea de la aprobare menționate la alineatele (3) și, respectiv, (3a), precum și la măsurile de supraveghere menționate la alineatele (5) și (6), în situațiile în care autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată este diferită de autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, cele două autorități colaborează în deplină consultare. Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată pregătește o evaluare a aspectelor menționate la alineatele (3), (3a), (5) și (6), după caz, și înaintează această evaluare autorității competente din statul membru în care este stabilită societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă. Cele două autorități fac tot ce le stă în putere pentru a ajunge la o decizie comună în termen de două luni de la data primirii evaluării sus-menționate.

Decizia comună este documentată în mod corespunzător și își conține justificarea. Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată comunică decizia comună societății financiare holding sau societății financiare holding mixte.

În cazul unui dezacord, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată sau autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă se abțin de la adoptarea unei decizii și sesizează ABE respectiva chestiune în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. ABE își adoptă decizia în termen de o lună. Autoritățile competente în cauză adoptă o decizie comună în conformitate cu decizia ABE. ABE nu poate fi sesizată după expirarea perioadei de două luni sau după ce s-a luat o decizie comună.

- (7a) În cazul societăților financiare holding mixte pentru care autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată determinată în conformitate cu articolul 111 sau autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită societatea financiară holding mixtă este diferită de coordonatorul stabilit în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2002/87/CE, acordul coordonatorului este obligatoriu în scopul deciziilor sau al deciziilor comune menționate la alineatele (3), (3a), (5) și (6), după caz. În cazul în care este obligatoriu acordul coordonatorului, dezacordurile sunt soluționate de Autoritățile europene de supraveghere relevante, care își adoptă decizia în termen de o lună. O decizie, o decizie comună sau o soluționare nu aduc atingere obligațiilor în temeiul Directivei 2002/87/CE sau al Directivei 2009/138/CE.
- (8) În cazul în care unei societăți financiare holding sau unei societăți financiare holding mixte i se refuză aprobarea în temeiul prezentului articol, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată notifică solicitantului decizia și motivele acesteia în termen de patru luni de la primirea solicitării sau, în cazul în care solicitarea este incompletă, în termen de patru luni de la primirea tuturor informațiilor necesare pentru adoptarea deciziei.

În orice caz, termenul în care se ia o decizie de acordare sau de refuz al aprobării nu depășește șase luni de la primirea cererii. Refuzul poate fi însoțit, dacă este necesar, de oricare dintre măsurile menționate la alineatul (5).

Articolul 21b

Întreprinderea-mamă din UE intermediară

- (1) Două sau mai multe instituții din Uniune care fac parte din același grup dintr-o țară terță au o singură întreprindere-mamă din UE intermediară stabilită în Uniune.
- (1a) Autoritățile competente le pot permite instituțiilor menționate la alineatul (1) să aibă două întreprinderi-mamă din UE intermediare în cazul în care autoritățile competente apreciază că o singură întreprindere-mamă din UE intermediară ar fi incompatibilă cu o cerință obligatorie în conformitate cu normele din țara terță în care se află sediul central al întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang din grupul din țara terță.
- (2) O întreprindere-mamă din UE intermediară este o instituție de credit autorizată în conformitate cu articolul 8 ori o societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă, aprobată în conformitate cu articolul 21a.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care niciuna dintre instituțiile menționate la alineatul (1) nu este o instituție de credit sau dacă a doua întreprindere-mamă din UE intermediară trebuie să fie înființată în legătură cu activitățile de investiții pentru a respecta o cerință obligatorie astfel cum se prevede la alineatul (1a), întreprinderea-mamă din UE intermediară sau, respectiv, a doua întreprindere-mamă din UE intermediară poate fi o firmă de investiții autorizată în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE.

- (3) Alineatele (1), (1a) și (2) nu se aplică atunci când valoarea totală a activelor din Uniune ale grupului dintr-o țară terță este mai mică de 40 de miliarde EUR.

- (4) În sensul prezentului articol, valoarea totală a activelor din Uniune ale grupului dintr-o țară terță este suma următoarelor:
- (a) valoarea activelor totale ale fiecărei instituții din Uniune din cadrul grupului dintr-o țară terță, astfel cum rezultă din bilanțul său consolidat sau, în cazul în care bilanțul instituției nu este consolidat, din bilanțul său individual; și
 - (b) valoarea activelor totale ale fiecărei sucursale a grupului dintr-o țară terță autorizate să funcționeze în Uniune în conformitate cu articolul 47.
- (5) Autoritățile competente notifică ABE următoarele informații cu privire la fiecare grup dintr-o țară terță care funcționează în jurisdicția lor:
- (a) numele și valoarea activelor totale ale instituțiilor supravegheate care aparțin unui grup dintr-o țară terță;
 - (b) numele și valoarea activelor totale corespunzătoare sucursalelor autorizate în statul membru respectiv în temeiul articolului 47 și tipurile de activități pe care sunt autorizate să le desfășoare;
 - (c) numele și forma juridică a oricărei întreprinderi-mamă din UE intermediare înființate în statul membru respectiv și numele grupului dintr-o țară terță din care face parte.

- (6) ABE publică pe site-ul său lista tuturor grupurilor din țări terțe care funcționează în Uniune, incluzând și întreprinderea sau întreprinderile-mamă din UE intermediare ale acestora, după caz.

Autoritățile competente se asigură că fiecare instituție aflată sub jurisdicția lor care face parte dintr-un grup dintr-o țară terță îndeplinește una dintre următoarele condiții:

- (a) are o întreprindere-mamă din UE intermediară;
 - (b) este o întreprindere-mamă din UE intermediară;
 - (c) este singura instituție în Uniune din grupul dintr-o țară terță; sau
 - (d) face parte dintr-un grup dintr-o țară terță a cărui valoare totală a activelor în Uniune se situează sub 40 de miliarde EUR.
- (7) Prin derogare de la alineatul (1), grupurile care operează prin intermediul mai multor instituții din Uniune și care au o valoare totală a activelor de cel puțin 40 de miliarde EUR la [data intrării în vigoare a prezentei directive] au o întreprindere-mamă din UE intermediară sau, în cazul menționat la alineatul (1a), două întreprinderi-mamă din UE intermediare până la [data aplicării directivei + patru ani].
- (8) Până la [data aplicării directivei + șase ani], Comisia, după consultarea ABE, revizuieste cerințele impuse instituțiilor de prezentul articol și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit de o propunere legislativă, după caz. Respectivul raport evaluează următoarele:
- (a) dacă cerințele prezentului articol sunt funcționale, necesare și proporționale și dacă alte măsuri ar fi mai adecvate;
 - (b) dacă cerințele impuse instituțiilor de prezentul articol ar trebui revizuite pentru a reflecta cele mai bune practici de la nivel internațional.”

10. La articolul 23 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) reputația, cunoștințele, competențele și experiența, astfel cum sunt menționate la articolul 91 alineatul (1), ale oricărui membru al organului de conducere care va conduce activitatea instituției de credit ca urmare a proiectului de achiziție;”.

11. Articolul 47 se modifică după cum urmează:

(a) după alineatul (1) se introduce un nou alineat (1a):

„(1a) Statele membre impun sucursalelor instituțiilor de credit care au sediul central într-o țară terță să raporteze cel puțin o dată pe an autorităților competente următoarele informații:

- (a) activele totale corespunzătoare activităților sucursalei autorizate în statul membru respectiv;
- (b) informațiile privind activele lichide disponibile pentru sucursală, în special disponibilitatea activelor lichide în monede din Uniune;
- (c) fondurile proprii de care dispune sucursala;
- (d) modalitățile de protecție a depozitelor puse la dispoziția deponenților sucursalei;
- (e) mecanismele de care dispun în materie de gestionare a riscurilor;

- (f) mecanismele de guvernare, inclusiv persoanele care dețin funcții-cheie pentru activitățile sucursalei;
 - (g) planurile de redresare care privesc sucursala; și
 - (e) orice altă informație pe care autoritatea competentă o consideră necesară pentru facilitarea monitorizării cuprinzătoare a activităților sucursalei.”;
- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
- „(2) Autoritățile competente notifică ABE următoarele:
- (a) toate autorizațiile pentru sucursale acordate instituțiilor de credit cu sediul central într-o țară terță și orice modificare ulterioară a acestor autorizații;
 - (b) activele totale atribuibile și pasivele totale corespunzătoare sucursalelor autorizate ale instituțiilor de credit cu sediul central într-o țară terță, astfel cum sunt raportate periodic; și
 - (c) numele grupului dintr-o țară terță căruia îi aparține o sucursală autorizată.
- ABE publică pe site-ul său lista tuturor sucursalelor din țări terțe autorizate să își desfășoare activitatea în statele membre, indicând statul membru.”;
- (c) după alineatul (2) se adaugă următorul alineat nou:

„(2a) Autoritățile competente care supraveghează sucursale ale instituțiilor de credit cu sediul central într-o țară terță și autoritățile competente ale instituțiilor care fac parte din același grup dintr-o țară terță cooperează strâns pentru a se asigura că toate activitățile din Uniune ale grupului din țara terță sunt supuse unei supravegheri cuprinzătoare, pentru a împiedica eludarea cerințelor aplicabile grupurilor din țări terțe în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și pentru a preveni orice impact negativ asupra stabilității financiare a Uniunii.

ABE facilitează cooperarea între autoritățile competente în sensul primului paragraf, inclusiv atunci când verifică dacă este respectat pragul menționat la articolul 21b alineatul (3)”.

11a. Se adaugă următorul articol nou 58a:

„Articolul 58a

Transmiterea informațiilor către organisme internaționale și europene

- (1) În pofida articolului 53 alineatul (1) și a articolului 54, autoritățile competente pot, sub rezerva condițiilor prevăzute la alineatele (2)-(5), transmite sau împărtăși anumite informații următoarelor instituții:
- (a) Fondului Monetar Internațional și Băncii Mondiale, în scopul evaluărilor pentru Programul de evaluare a sectorului financiar;
 - (b) Băncii Reglementelor Internaționale, în scopul studiilor cantitative de impact;
 - (c) Consiliului pentru Stabilitate Financiară, în scopul funcției sale de supraveghere;
 - (d) Comisiei Europene;
 - (e) Mecanismului european de stabilitate și Fondului european de stabilitate financiară;
- și

- (f) autorităților de rezoluție și Comitetului Unic de Rezoluție.
- (2) Autoritățile competente nu pot împărtăși informații confidențiale decât în urma unei solicitări explicite din partea organismului relevant, în cazul în care sunt îndeplinite cel puțin condițiile următoare:
- (a) solicitarea este pe deplin justificată prin prisma sarcinilor specifice efectuate de organismul solicitant în conformitate cu mandatul statutar al acestuia;
 - (b) solicitarea este suficient de precisă în ceea ce privește natura, sfera de cuprindere și formatul informațiilor solicitate, precum și mijloacele de divulgare sau transmitere a acestora.
 - (c) informațiile solicitate sunt necesare strict pentru îndeplinirea sarcinilor specifice ale organismului solicitant și nu depășesc sarcinile statutare atribuite organismului solicitant;
 - (d) informațiile sunt transmise sau divulgate strict persoanelor direct implicate în efectuarea sarcinii respective;
 - (e) persoanele care au acces la informații sunt supuse unor cerințe privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 53 alineatul (1).
- (3) În cazul în care solicitarea este efectuată de una dintre entitățile menționate la alineatul (1) literele (a)-(e), autoritățile competente nu pot transmite decât informații agregate sau anonimizate și nu pot împărtăși alte informații decât la sediul autorității competente.
- (4) În cazul în care solicitarea este efectuată de una dintre entitățile menționate la alineatul (1) litera (f), orice transmitere de informații nu poate fi efectuată decât prin intermediul unor canale de comunicare securizate între autoritatea competentă și autoritatea solicitantă.

- (5) În măsura în care divulgarea informațiilor implică prelucrarea de date cu caracter personal, orice prelucrare efectuată de organismul solicitant respectă cerințele aplicabile din Regulamentul 2016/679.”.

11b. La articolul 64, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente sunt investite cu toate competențele de supraveghere necesare pentru a interveni în activitatea instituțiilor, a societăților financiare holding și a societăților financiare holding mixte, în scopul exercitării funcției lor, inclusiv, în special, dreptul de a retrage o autorizație în conformitate cu articolul 18, competențele necesare în conformitate cu articolul 18, competențele necesare în conformitate cu articolul 102, competențele prevăzute la articolele 104 și 105, precum și competențele de a lua măsurile menționate la articolul 21a.”.

11c. La articolul 66 alineatul (1) se adaugă litera (e) cu următorul text:

„(e) nerespectarea cerinței de a solicita aprobarea, în încălcarea articolului 21a, sau orice altă încălcare a dispozițiilor prevăzute la articolul 21a.”.

11d. La articolul 67 alineatul (1) se adaugă litera (q) cu următorul text:

„(q) o instituție-mamă, o societate financiară holding-mamă sau o societate financiară holding mixtă-mamă nu ia măsurile care se impun pentru asigurarea conformității cu cerințele prudențiale prevăzute în partea a treia, a patra, a șasea sau a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau care se impun în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 105 din prezenta directivă la nivel consolidat sau subconsolidat.”.

12. La articolul 75, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile competente colectează informațiile divulgate în conformitate cu criteriile pentru divulgare stabilite la articolul 450 alineatul (1) literele (g), (h), (i) și (k) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și le utilizează pentru a compara tendințele și practicile în materie de remunerare. Autoritățile competente transmit ABE aceste informații.”.

13. Articolul 84 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 84

Riscul de rată a dobânzii rezultat din activități din afara portofoliului de tranzacționare

- (1) Autoritățile competente se asigură că instituțiile pun în aplicare sisteme interne sau utilizează metodologia standardizată pentru a identifica, a evalua, a gestiona și a reduce riscurile care decurg din variațiile potențiale ale ratelor dobânzii care afectează atât valoarea economică a capitalului propriu, cât și veniturile nete din dobânzi aferente activităților din afara portofoliului de tranzacționare ale unei instituții.
- (2) Autoritățile competente se asigură că instituțiile pun în aplicare sisteme pentru a evalua și a monitoriza riscurile care decurg din variațiile potențiale ale marjelor de credit care afectează atât valoarea economică a capitalului propriu, cât și veniturile nete din dobânzi aferente activităților din afara portofoliului de tranzacționare ale unei instituții.
- (3) Autoritățile competente pot impune unei instituții obligația de a utiliza metodologia standardizată menționată la alineatul (1) atunci când sistemele interne puse în aplicare de către acea instituție pentru a evalua riscurile menționate la alineatul (1) nu sunt satisfăcătoare.
- (4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica, în sensul prezentului articol, detaliile metodologiei standardizate pe care o pot utiliza instituțiile în vederea evaluării riscurilor menționate la alineatul (1).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de [un an de la data intrării în vigoare].

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(5) ABE emite orientări pentru a preciza:

- (a) criteriile pentru evaluarea de către sistemul intern al unei instituții a riscurilor menționate la alineatul (1);
- (b) criteriile pentru identificarea, gestionarea și reducerea de către instituții a riscurilor menționate la alineatul (1);
- (c) criteriile pentru evaluarea și monitorizarea de către instituții a riscurilor menționate la alineatul (2);
- (d) criteriile pentru stabilirea sistemelor interne puse în aplicare de către instituții, în sensul alineatului (1), care nu sunt satisfăcătoare, astfel cum se menționează la alineatul (3);

ABE emite aceste orientări până la data de [un an de la data intrării în vigoare].”.

14. La articolul 85, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile competente se asigură că instituțiile pun în aplicare politici și proceduri pentru evaluarea și gestionarea expunerii la riscul operațional, inclusiv la riscul de model și la riscurile care rezultă din externalizare, precum și pentru acoperirea evenimentelor cu frecvență redusă, dar extrem de grave. Instituțiile stabilesc ce anume constituie risc operațional în sensul politicilor și procedurilor respective.”.

15. Articolul 92 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se elimină;

(b) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că, la stabilirea și aplicarea politicilor privind remunerația totală, inclusiv salariile și beneficiile discreționare de tipul pensiilor, pentru categoriile de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției, instituțiile respectă următoarele cerințe într-un mod și într-o măsură adecvată în raport cu mărimea și organizarea lor internă, precum și cu natura, amploarea și complexitatea activităților lor.”.

(c) se adaugă următorul alineat (3):

„(3) În sensul alineatului (2), categoriile de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției includ cel puțin:

- (a) toți membrii organului de conducere și ai conducerii superioare a instituției;
- (b) personalul cu responsabilități de conducere asupra funcțiilor de control și a unităților operaționale importante ale instituției;
- (d) membrii personalului care au beneficiat de remunerații semnificative în exercițiul financiar precedent, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:
 - (i) remunerația respectivului membru al personalului este de cel puțin 500 000 EUR și egală sau superioară remunerației medii acordate membrilor organului de conducere al instituției și ai conducerii superioare menționați la litera (a);
 - (ii) respectivul membru al personalului își desfășoară activitatea profesională într-o unitate operațională importantă, iar activitatea are, prin natura sa, un impact semnificativ asupra profilului de risc al unității operaționale în cauză.”.

16. Articolul 94 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) litera (l), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) acțiuni sau, în funcție de forma juridică a instituției în cauză, participații echivalente; sau instrumente legate de acțiuni ori, în funcție de forma juridică a instituției în cauză, instrumente echivalente, altele decât cele în numerar;”;

(aa) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

„ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru specificarea claselor de instrumente care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (l) punctul (ii).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 martie 2014.

ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care stabilesc criteriile de definire a următoarelor elemente, în scopul identificării membrilor personalului care au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției astfel cum se menționează la articolul 92 alineatul (3):

- (a) responsabilități de conducere, funcții de control și unități operaționale importante:
- (b) unitate operațională importantă și impact semnificativ asupra profilului de risc al unității operaționale în cauză; și
- (c) alte categorii de personal, care nu sunt menționate în mod expres la articolul 92 alineatul (3), ale căror activități au un impact comparabil asupra profilului de risc al instituției, la fel de semnificativ ca cel al categoriilor de personal menționate la articolul 92 alineatul (3).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de [șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(3) Prin derogare de la alineatul (1) cerințele enunțate la literele (l) și (m) și la litera (o) al doilea paragraf nu se aplică cel puțin:

- (a) unei instituții care nu este o instituție mare, astfel cum este definită la articolul 430a punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și ale cărei active au în medie și pe bază individuală sau, după caz, pe bază consolidată în conformitate cu prezenta directivă și cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 o valoare egală cu 5 miliarde EUR sau mai mică decât aceasta în perioada de patru ani imediat anterioară exercițiului financiar curent;
- (b) unui membru al personalului a cărui remunerație variabilă anuală nu depășește 50 000 EUR și nu reprezintă mai mult de o treime din remunerația anuală totală a respectivului membru al personalului. În sensul prezentei litere, statele membre pot modifica pragurile menționate anterior, ținând cont de specificul practicilor de remunerare de pe piața națională relevantă și de responsabilitățile și de profilul postului respectivilor membri ai personalului.

- (3a) Un stat membru poate:
- (a) să coboare pragul menționat la alineatul (3) litera (a) pentru instituțiile care nu sunt instituție mare, astfel cum este definită la articolul 430a punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ținând cont de natura și sfera activităților lor, de organizarea lor internă sau, dacă este cazul, de caracteristicile grupului din care fac parte; sau
 - (b) să crească pragul menționat la alineatul (3) litera (a) până la un maximum de 15 miliarde EUR, cu condiția ca instituția să nu fie o instituție mare, astfel cum este definită la articolul 430a punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și să îndeplinească criteriile stabilite la articolul 430a alineatul (4) literele (b)-(e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (4) Până la data de [patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive], Comisia, în strânsă cooperare cu ABE, analizează aplicarea alineatelor (3) și (3a) și întocmește un raport în acest sens, pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului, împreună cu o propunere legislativă dacă este cazul.
- (5) ABE adoptă orientări care să faciliteze punerea în aplicare a alineatelor (3) și (3a) și să asigure aplicarea coerentă a acestora.”.

17. Articolul 97 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) litera (b) se elimină;
- (b) după alineatul (4) se introduce noul alineat (4a), care are următorul text:

„(4a) Autoritățile competente pot ajusta metodologiile de aplicare a procesului de supraveghere și evaluare menționat la alineatul (1) pentru a lua în considerare instituții cu profiluri de risc similare, cum ar fi modele de afaceri similare sau o situație geografică similară a expunerilor. Astfel de metodologii ajustate pot include valori de referință axate pe risc și indicatori cantitativi, permit luarea în considerare în mod corespunzător a riscurilor specifice la care poate fi expusă fiecare instituție în parte și nu aduc atingere caracterului specific instituției al măsurilor impuse în conformitate cu articolul 104a.

Autoritățile competente notifică ABE cazurile în care utilizează metodologii ajustate în temeiul prezentului alineat. ABE monitorizează practicile de supraveghere și emite orientări pentru a specifica modul în care ar trebui evaluate profilurile de risc în sensul prezentului alineat și pentru a asigura o aplicare coerentă și proporțională a metodologiilor ajustate în funcție de instituțiile similare din Uniune. Orientările se adoptă în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”.

18. Articolul 98 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (j) se elimină;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Analiza și evaluarea efectuate de autoritățile competente includ expunerea instituțiilor la riscul de rată a dobânzii care decurge din activitățile lor din afara portofoliului de tranzacționare. Autoritățile competente exercită competențe de supraveghere cel puțin în următoarele situații, cu excepția cazului în care consideră, pe baza examinării și a evaluării menționate la prezentul alineat, că administrarea de către instituție a riscului de rată a dobânzii la care este expusă ca urmare a unor activități din afara portofoliului de tranzacționare este adecvată și că instituția nu este expusă în mod excesiv la riscul de rată a dobânzii ca urmare a unor activități din afara portofoliului de tranzacționare:

- (a) când valoarea economică a capitalului propriu al instituției, menționată la articolul 84 alineatul (1), scade cu mai mult de 15 % din fondurile sale proprii de nivel 1 ca urmare a unei variații bruște și neașteptate a ratelor dobânzii astfel cum se prevede în oricare dintre cele șase scenarii de șoc în materie de supraveghere aplicate ratelor dobânzii;
- (b) când instituția suferă o scădere semnificativă a venitului său net din dobânzi ca urmare a unei variații bruște și neașteptate a ratelor dobânzii astfel cum este prevăzută în oricare dintre cele două scenarii de șoc în materie de supraveghere aplicate ratelor dobânzii astfel cum se menționează la articolul 448 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul 575/2013;

În sensul prezentului alineat, «competențe de supraveghere» înseamnă oricare dintre următoarele competențe:

- (a) competențele menționate la articolul 104 alineatul (1);
- (b) competența de a impune ipoteze în materie de modelare și de parametri, altele decât cele identificate de ABE în temeiul articolului 98 alineatul (5a) litera (b), pe care instituțiile le reflectă în calculul valorii economice a capitalului propriu în temeiul articolului 84 alineatul (1).”;

(c) se introduce următorul alineat (5a):

„(5a) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza, în scopurile alineatului (5):

- (a) șase scenarii de șoc în materie de supraveghere care trebuie aplicate ratelor dobânzii pentru fiecare monedă;
- (b) în lumina standardelor convenite la nivel internațional, ipotezele comune în materie de modelare și de parametri, cu excepția ipotezelor comportamentale, pe care instituțiile le reflectă în calculul valorii economice a capitalurilor proprii menționate la alineatul (5) litera (a) care se limitează la:
 - (i) tratamentul capitalurilor proprii ale instituției;
 - (ii) includerea, compoziția și actualizarea fluxurilor de numerar sensibile la ratele dobânzii care rezultă din activele, pasivele și elementele extrabilanțiere ale instituției, inclusiv tratamentul marjelor comerciale și al altor componente de marjă;
 - (iii) utilizarea modelelor bilanțiere dinamice și/sau statice și tratamentul în consecință al pozițiilor amortizate și care se apropie de scadență.
- (c) ipotezele comune în materie de modelare și de parametri pe care instituțiile le reflectă în calculul veniturilor lor nete din dobânzi, precum și ce înseamnă o «scădere semnificativă» în sensul alineatului (5);

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de [un an de la data intrării în vigoare].

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”.

19. La articolul 99 alineatul (2), litera (b) se elimină.

20. Articolul 103 se elimină.

21. Articolul 104 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În sensul articolului 97, al articolului 98 alineatele (4) și (5), al articolului 101 alineatul (4), al articolului 102 și al aplicării Regulamentului (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente au cel puțin următoarele competențe:

- (a) de a impune instituțiilor să dețină fonduri proprii suplimentare, pe lângă cele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în condițiile stabilite la articolul 104a;
- (b) de a impune consolidarea dispozițiilor, procedurilor, mecanismelor și strategiilor puse în aplicare în conformitate cu articolele 73 și 74;
- (c) de a impune instituțiilor să prezinte un plan pentru restabilirea conformității cu cerințele de supraveghere prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și să stabilească un termen-limită pentru punerea în aplicare a acestuia, inclusiv îmbunătățiri ale planului respectiv în ceea ce privește domeniul de aplicare și termenul-limită;
- (d) de a impune instituțiilor să aplice o anumită politică de constituire de provizioane sau un anumit tratament al activelor în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii;

- (e) de a restrânge sau a limita activitățile, operațiunile sau rețeaua instituțiilor ori de a solicita cesiunea activităților care prezintă riscuri excesive pentru soliditatea unei instituții;
 - (f) de a impune reducerea riscului inerent activităților, produselor și sistemelor instituțiilor, inclusiv a celui inerent activităților externalizate;
 - (g) de a impune instituțiilor limitarea remunerației variabile la un procent din veniturile nete atunci când nivelul acesteia nu este în concordanță cu menținerea unei baze de capital solide;
 - (h) de a impune instituțiilor utilizarea profiturilor lor nete pentru a-și consolida fondurile proprii;
 - (i) de a restricționa sau a interzice distribuirile sau plățile sub formă de dobânzi ale unei instituții către acționari, asociați sau deținători de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, atunci când interdicția nu constituie un eveniment de nerambursare pentru instituție;
 - (j) de a impune cerințe de raportare suplimentare sau o frecvență mai mare a raportării, inclusiv în ceea ce privește raportarea pozițiilor de capital și de lichiditate;
 - (k) de a impune cerințe de lichiditate specifice, inclusiv restricții cu privire la neconcordanța de scadențe dintre active și pasive;
 - (l) de a impune divulgarea unor informații suplimentare.”;
- (b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

„(2) În sensul alineatului (1) litera (j), autoritățile competente pot impune instituțiilor cerințe de raportare suplimentare sau cerințe de raportare mai frecventă numai dacă informațiile care trebuie raportate nu sunt duplicate și dacă informațiile suplimentare sunt solicitate în sensul articolelor 97-102. Se consideră că o informație suplimentară care poate fi solicitată din partea instituțiilor este duplicată în cazul în care fie aceeași informație, fie o informație care este în mare măsură aceeași a fost deja raportată în alt mod autorității competente. Autoritatea competentă nu impune unei instituții să raporteze informații suplimentare în cazul în care a primit anterior informațiile respective într-un alt format sau la un alt nivel de granularitate și când respectivul format sau nivel de granularitate diferit nu împiedică autoritatea competentă să producă informații caracterizate de același grad de calitate și fiabilitate precum informațiile suplimentare care ar fi altfel raportate.”;

(c) alineatul (3) se elimină.

22. Se introduc următoarele articole 104a, 104b și 104c:

„Articolul 104a

Cerința de fonduri proprii suplimentare

(1) Autoritățile competente impun cerința de fonduri proprii suplimentare menționată la articolul 104 alineatul (1) litera (a) în cazul în care, pe baza analizelor efectuate în conformitate cu articolele 97 și 101, acestea constată că instituția respectivă se află în una dintre următoarele situații:

- (a) instituția este expusă la riscuri sau la elemente de risc care fie nu sunt acoperite, fie nu sunt acoperite în mod suficient de cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum se specifică la alineatul (2);
- (b) instituția nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 73 și 74 din prezenta directivă sau la articolul 393 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și este puțin probabil ca alte măsuri de supraveghere să fie suficiente pentru a garanta că respectivele cerințe pot fi îndeplinite într-un termen adecvat.

- (c) reevaluările menționate la articolul 98 alineatul (4) sunt considerate insuficiente pentru a permite instituției să își vândă sau să își acopere pozițiile într-un termen scurt fără a suporta pierderi semnificative în condiții normale de piață;
- (d) din evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 101 alineatul (4) reiese că nerespectarea cerințelor prevăzute pentru aplicarea abordării permise va duce probabil la cerințe de fonduri proprii neadecvate;
- (e) instituția nu reușește în mod repetat să stabilească sau să mențină un nivel adecvat de fonduri proprii suplimentare pentru a se conforma orientărilor comunicate în conformitate cu articolul 104b alineatul (3);
- (f) alte situații specifice instituției, despre care autoritatea competentă consideră că ridică probleme semnificative în materie de supraveghere.

Autoritățile competente impun numai cerințele de fonduri proprii suplimentare menționate la articolul 104 alineatul (1) litera (a) pentru acoperirea riscurilor la care sunt expuse instituțiile individuale ca urmare a activităților lor, inclusiv a celor care reflectă impactul anumitor factori economici sau evoluții ale pieței asupra profilului de risc al unei instituții individuale.

- (2) În sensul alineatului (1) litera (a), riscurile sau elementele de risc sunt considerate a nu fi acoperite sau a nu fi acoperite suficient de cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 atunci când cuantumurile, tipurile și distribuirea capitalului considerate adecvate de către autoritatea competentă luând în considerare procesul de supraveghere al evaluării efectuate de instituții în conformitate cu articolul 73 primul paragraf sunt mai mari decât cerințele de fonduri proprii ale instituției prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În sensul primului paragraf, autoritățile competente evaluează, ținând seama de profilul de risc al fiecărei instituții în parte, riscurile la care este expusă instituția, inclusiv:

- (a) riscurile sau elementele de risc care sunt excluse în mod explicit din cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau care nu sunt abordate în mod explicit în cadrul cerințelor menționate: și
- (b) riscurile sau elementele de risc care ar putea să fie subestimate în pofida respectării cerințelor aplicabile prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În măsura în care fac obiectul unor dispoziții tranzitorii sau al unor clauze de păstrare a drepturilor obținute din cadrul prezentei directive sau al Regulamentului (UE) nr. 575/2013, riscurile sau elementele de risc nu sunt considerate riscuri sau elemente de risc care ar putea să fie subestimate în pofida respectării cerințelor aplicabile prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În sensul primului paragraf, fondurile proprii suplimentare acoperă toate riscurile semnificative sau elementele unor astfel de riscuri care nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite suficient de cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Riscul privind rata dobânzii care decurge din pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare poate fi considerat a fi semnificativ cel puțin în cazurile prevăzute la articolul 98 alineatul (5), cu excepția cazului în care autoritățile competente consideră, pe baza examinării și a evaluării menționate la același alineat, că administrarea de către instituție a riscului de rată a dobânzii la care este expusă ca urmare a unor activități din afara portofoliului de tranzacționare este adecvată și că instituția nu este expusă în mod excesiv la riscul de rată a dobânzii ca urmare a unor activități din afara portofoliului de tranzacționare.

- (3) Autoritățile competente stabilesc nivelul fondurilor proprii suplimentare necesare în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) ca diferență între capitalul considerat adecvat în temeiul alineatului (2) și cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (4) Instituția îndeplinește cerința de fonduri proprii suplimentare menționată la articolul 104 alineatul (1) litera (a) cu instrumente de fonduri proprii care întrunesc următoarele condiții:
- (a) cel puțin trei sferturi din cerința de fonduri proprii suplimentare sunt îndeplinite cu fonduri proprii de nivel 1;
 - (b) cel puțin trei sferturi din fondurile proprii de nivel 1 sunt constituite din fonduri proprii de nivel 1 de bază.

Prin derogare de la primul paragraf, autoritatea competentă poate solicita instituției să își îndeplinească cerința de fonduri proprii suplimentare cu un procent mai ridicat de fonduri proprii de nivel 1 sau de fonduri proprii de nivel 1 de bază, atunci când este necesar și având în vedere circumstanțele specifice ale instituției.

Fondurile proprii utilizate pentru îndeplinirea cerinței de fonduri proprii suplimentare prevăzute la articolul 104 alineatul (1) litera (a) nu pot fi utilizate în vederea îndeplinirii niciuneia dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în vederea îndeplinirii cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 alineatul (6) din prezenta directivă și nici în vederea conformității cu orientările privind fondurile proprii suplimentare menționate la articolul 104b.

Prin derogare de la al treilea paragraf, fondurile proprii utilizate pentru îndeplinirea cerinței de fonduri proprii suplimentare menționate la articolul 104 alineatul (1) litera (a) care este impusă de către autoritățile competente pentru a aborda riscurile asociate folosirii excesive a efectului de levier care nu sunt acoperite suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pot fi folosite pentru a îndeplini cerința amortizorului combinat menționată la articolul 128 alineatul (6) din prezenta directivă.

- (5) Autoritatea competentă justifică în scris în mod corespunzător fiecărei instituții decizia de a impune o cerință de fonduri proprii suplimentare în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a), cel puțin prin descrierea clară a evaluării complete a elementelor menționate la alineatele (1)-(4). Aceasta include, în cazul prevăzut la alineatul (1) litera (e), o expunere explicită a motivelor pentru care impunerea de orientări privind capitalul nu mai este considerată suficientă.
- (6) ☐

Articolul 104b

Orientări privind fondurile proprii suplimentare

- (1) În temeiul strategiilor și procedurilor menționate la articolul 73, instituțiile își stabilesc, în cadrul capitalului lor intern, un nivel adecvat al fondurilor proprii care este suficient pentru a acoperi toate riscurile la care este expusă o instituție și pentru a asigura faptul că:
- (a) fluctuațiile economice ciclice nu duc la o încălcare a cerințelor respective; și
 - (b) fondurile proprii ale instituției pot absorbi pierderile potențiale care reies din scenariile de criză, inclusiv pierderile identificate în cadrul testelor de stres prudentiale menționate la articolul 100.
- (2) Autoritățile competente analizează periodic nivelul capitalului intern stabilit de către fiecare instituție în conformitate cu alineatul (1) în cadrul analizelor și evaluărilor efectuate în conformitate cu articolele 97 și 101, inclusiv rezultatele testelor de stres menționate la articolul 100.

În temeiul acestor analize, autoritățile competente stabilesc, pentru fiecare instituție, nivelul global al fondurilor proprii pe care îl consideră adecvat.

- (3) Autoritățile competente comunică instituțiilor orientările lor în materie de supraveghere în ceea ce privește nivelul fondurilor proprii suplimentare, care constau în diferența dintre nivelul global al fondurilor proprii considerat adecvat de către autoritățile competente și cuantumul fondurilor proprii prevăzut în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) și al articolului 128 din prezenta directivă, în cazul în care rezultatul acestei diferențe este pozitiv.
- (4) Orientările autorităților competente cu privire la fondurile proprii suplimentare în temeiul alineatului (3) sunt specifice fiecărei instituții. Orientările pot acoperi riscurile abordate de cerințele de fonduri proprii suplimentare impuse în temeiul articolului 104a numai în măsura în care acestea acoperă aspecte legate de riscurile respective care nu sunt deja acoperite de cerințele respective.
- (5) Neconformitatea cu orientările menționate la alineatul (3) nu declanșează restricțiile menționate la articolul 141 în cazul în care o instituție îndeplinește cerințele prevăzute în părțile a treia, a patra, a cincea și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cerința de fonduri proprii suplimentare menționată la articolul 104 alineatul (1) litera (a) și cerința amortizorului combinat menționată la articolul 128 alineatul (6).

Articolul 104c
Cooperarea cu autoritățile de rezoluție

- (1) ☐
- (2) Autoritățile competente notifică autorităților de rezoluție relevante cerința de fonduri proprii suplimentare impusă instituțiilor în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) și orientările privind fonduri proprii suplimentare comunicate instituțiilor în conformitate cu articolul 104b.”.
23. La articolul 105, litera (d) se elimină.
24. La articolul 108, alineatul (3) se elimină.
25. La articolul 109, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Autoritățile competente impun întreprinderilor-mamă și filialelor care fac obiectul prezentei directive să îndeplinească obligațiile prevăzute în secțiunea II din prezentul capitol pe bază consolidată sau subconsolidată, pentru a putea asigura că dispozițiile, procedurile și mecanismele prevăzute în secțiunea II din prezentul capitol sunt coerente și bine integrate și pentru a putea produce datele și informațiile relevante în scopul supravegherii. În special, acestea se asigură că întreprinderile-mamă și filialele care fac obiectul prezentei directive pun în aplicare aceste dispoziții, proceduri și mecanisme în cadrul filialelor lor care nu fac obiectul prezentei directive, inclusiv în cadrul celor stabilite în centre financiare *offshore*. Respectivetele dispoziții, proceduri și mecanisme sunt coerente și bine integrate și filialele respective sunt, de asemenea, în măsură să producă datele și informațiile relevante în scopul supravegherii.

(3) Obligațiile care decurg din secțiunea II a prezentului capitol privind întreprinderile-filială care nu fac ele însele obiectul prezentei directive nu se aplică în cazul în care instituția-mamă din UE poate demonstra autorităților competente că aplicarea secțiunii II contravine legislației țării terțe în care este stabilită filiala.”.

25a. La articolul 109 se adaugă următorul alineat (4):

(4) Cerințele privind remunerarea prevăzute la articolele 92, 94 și 95 nu se aplică pe bază consolidată niciuneia dintre următoarele categorii:

- (a) filiale stabilite în Uniune, atunci când acestea fac obiectul unor cerințe specifice privind remunerarea în conformitate cu alte instrumente ale dreptului Uniunii;
- (b) filiale stabilite într-o țară terță, atunci când acestea ar face obiectul unor cerințe specifice privind remunerarea în conformitate cu alte instrumente ale dreptului Uniunii dacă ar fi stabilite în Uniune.”.

25b. Articolul 111 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 111

Stabilirea autorității responsabile cu supravegherea consolidată

- (1) În cazul în care o întreprindere-mamă este o instituție de credit-mamă dintr-un stat membru sau o instituție de credit-mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de autoritatea competentă care supraveghează instituția de credit-mamă respectivă sau instituția de credit-mamă din UE pe bază individuală.

În cazul în care o întreprindere-mamă este o firmă de investiții-mamă dintr-un stat membru sau o firmă de investiții-mamă din UE și niciuna dintre filialele acesteia nu este o instituție de credit, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă care supraveghează firma de investiții-mamă respectivă sau firma de investiții-mamă din UE pe bază individuală.

În cazul în care o întreprindere-mamă este o firmă de investiții-mamă dintr-un stat membru sau o firmă de investiții-mamă din UE și cel puțin una dintre filialele acesteia este o instituție de credit, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă a instituției de credit sau, în cazul în care există mai multe instituții de credit, de către instituția de credit cu cel mai mare total al bilanțului.

- (2) În cazul în care instituția de credit are ca întreprindere-mamă o societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru, o societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru, o societate financiară holding-mamă din UE sau o societate financiară holding mixtă-mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de autoritatea competentă care supraveghează instituția pe bază individuală.
- (3) Dacă două sau mai multe instituții autorizate în Uniune au ca instituție-mamă aceeași societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru, aceeași societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru, aceeași societate financiară holding-mamă din UE sau aceeași societate financiară holding mixtă-mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de:
 - (a) autoritatea competentă a instituției de credit în cazul în care există o singură instituție de credit în cadrul grupului;
 - (b) autoritatea competentă a instituției de credit cu cel mai mare total al bilanțului, în cazul în care există mai multe instituții de credit în cadrul grupului; sau
 - (c) autoritatea competentă a firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului, în cazul în care grupul nu include instituții de credit.

- (4) În cazul în care este necesară o consolidare în temeiul articolului 18 alineatul (3) sau (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, supravegherea pe bază consolidată este exercitată de către autoritatea competentă a instituției de credit cu cel mai mare total al bilanțului sau, în cazul în care grupul nu include instituții de credit, de către autoritatea competentă a firmei de investiții cu cel mai mare total al bilanțului.
- (4a) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1) al treilea paragraf, ale alineatului (3) litera (b) și ale alineatului (4), în cazul în care o autoritate competentă supraveghează pe bază individuală mai multe instituții de credit din cadrul unui grup, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată este autoritatea competentă care supraveghează pe bază individuală una sau mai multe dintre instituțiile de credit din cadrul grupului, în cazul în care suma totalurilor bilanțurilor instituțiilor de credit supravegheate respective este mai mare decât cea corespunzătoare instituțiilor de credit supravegheate pe bază individuală de orice altă autoritate competentă.

Prin derogare de la dispozițiile alineatului (3) litera (c), în cazul în care o autoritate competentă supraveghează pe bază individuală mai mult de o firmă de investiții din cadrul unui grup, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată este autoritatea competentă care supraveghează pe bază individuală una sau mai multe dintre firmele de investiții din cadrul grupului cu cel mai mare total agregat al bilanțului.

- (5) În cazuri speciale, autoritățile competente pot, de comun acord, să renunțe la aplicarea criteriilor menționate la alineatele (1), (3) și (4) și să desemneze o altă autoritate competentă pentru a exercita supravegherea pe bază consolidată în cazul în care aplicarea acestora ar fi inadecvată, având în vedere instituțiile implicate și importanța relativă a activităților lor din statele membre relevante sau necesitatea de a asigura continuitatea supravegherii la nivel consolidat de aceeași autoritate competentă. În astfel de cazuri, instituției-mamă din UE, societății financiare holding-mamă din UE, societății financiare holding mixte-mamă din UE sau instituției cu cel mai mare total al bilanțului, după caz, i se va acorda ocazia de a-și exprima opinia înainte de luarea deciziei de către autoritățile competente.

- (6) Autoritățile competente adresează o notificare Comisiei și ABE cu privire la orice acord care intră sub incidența alineatului (5).”.

26. Articolul 113 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 113

Decizii comune cu privire la cerințele prudențiale specifice unei instituții

- (1) Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată și autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții-mamă din UE sau a unei societăți financiare holding-mamă din UE ori a unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE depun toate eforturile pentru a ajunge la o decizie comună:
- (a) cu privire la aplicarea articolelor 73 și 97 pentru a stabili caracterul adecvat al nivelului consolidat al fondurilor proprii deținute de grupul de instituții în ceea ce privește situația sa financiară și profilul său de risc și cu privire la nivelul fondurilor proprii impus pentru aplicarea articolului 104 alineatul (1) litera (a) fiecărei entități din cadrul grupului de instituții, precum și pe bază consolidată;
 - (b) cu privire la măsurile de abordare a oricărei probleme și constatări semnificative legate de supravegherea lichidității, inclusiv legate de caracterul adecvat al organizării și al tratării riscurilor, astfel cum se prevede la articolul 86, și legate de necesitatea impunerii unor cerințe privind lichiditățile specifice instituției, în conformitate cu articolul 105 din prezenta directivă;
 - (c) cu privire la orientările în materie de supraveghere privind fondurile proprii suplimentare stabilite în conformitate cu articolul 104b alineatul (3).

(2) Deciziile comune menționate la alineatul (1) se iau:

- (a) în sensul alineatului (1) litera (a), în termen de patru luni de la data la care autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată transmite celorlalte autorități competente relevante un raport ce conține evaluarea riscurilor aferente grupului de instituții efectuată în conformitate cu articolul 104a;
- (b) în sensul alineatului (1) litera (b), în termen de patru luni de la data la care autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată transmite un raport ce conține evaluarea profilului riscului de lichiditate al grupului de instituții efectuată în conformitate cu articolele 86 și 105;
- (c) în sensul alineatului (1) litera (c), în termen de patru luni de la data la care autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată transmite un raport ce conține evaluarea riscurilor aferente grupului de instituții efectuată în conformitate cu articolul 104b.

De asemenea, deciziile comune țin seama în mod corespunzător de evaluarea riscurilor aferente filialelor, efectuată de autoritățile competente relevante în conformitate cu articolele 73, 97, 104a și 104b.

Deciziile comune menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) se includ în documente care cuprind motivația completă a deciziilor respective, care se transmit instituției-mamă din UE de către autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată. În caz de dezacord, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, la solicitarea oricăreia dintre celelalte autorități competente în cauză, consultă ABE. Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată poate consulta ABE din proprie inițiativă.

- (3) În cazul în care autoritățile competente nu ajung la o decizie comună în termenele menționate la alineatul (2), autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată ia o decizie pe bază consolidată cu privire la aplicarea articolelor 73, 86 și 97, a articolului 104 alineatul (1) litera (a) și a articolelor 104b și 105, după luarea în considerare în mod corespunzător a evaluării riscurilor aferente filialelor efectuată de autoritățile competente relevante. În cazul în care, la încheierea perioadelor menționate la alineatul (2), oricare dintre autoritățile competente în cauză a sesizat ABE în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată își amână decizia și așteaptă decizia pe care o poate lua ABE în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menționat anterior, adoptându-și apoi decizia, în conformitate cu decizia ABE. Perioadele menționate la alineatul (2) se consideră perioade de conciliere în sensul Regulamentului (UE) nr. 1093/2010. ABE își adoptă decizia în termen de o lună. ABE nu poate fi sesizată după expirarea perioadei de patru luni sau după ce s-a luat o decizie comună.

Decizia privind aplicarea articolelor 73, 86 și 97, a articolului 104 alineatul (1) litera (a) și a articolelor 104b și 105 se ia de respectivele autorități competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții de credit-mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding-mamă din UE ori ale unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE pe bază individuală sau subconsolidată, după luarea în considerare în mod corespunzător a opiniilor și rezervelor exprimate de autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată. În cazul în care, la încheierea oricăreia dintre perioadele menționate la alineatul (2), oricare dintre autoritățile competente în cauză a sesizat ABE în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente își amână decizia și așteaptă luarea unei decizii de către ABE în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menționat anterior, adoptându-și apoi decizia, în conformitate cu decizia ABE. Perioadele menționate la alineatul (2) se consideră perioade de conciliere în sensul regulamentului menționat anterior. ABE își adoptă decizia în termen de o lună. ABE nu poate fi sesizată după expirarea perioadei de patru luni sau după ce s-a luat o decizie comună.

Deciziile se includ într-un document care cuprinde motivația completă și țin seama de evaluarea riscurilor și de opiniile și rezervele celorlalte autorități competente exprimate în termenele menționate la alineatul (2). Documentul se transmite de către autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată tuturor autorităților competente în cauză și instituției-mamă din UE.

În cazul consultării ABE, toate autoritățile competente țin seama de avizul acesteia și explică orice abatere semnificativă de la avizul respectiv.

- (4) Deciziile comune menționate la alineatul (1) și deciziile luate de autoritățile competente în absența unei decizii comune menționate la alineatul (3) sunt recunoscute ca fiind determinante și sunt aplicate de către autoritățile competente în statele membre în cauză.

Deciziile comune menționate la alineatul (1) și orice decizie luată în absența unei decizii comune, în conformitate cu alineatul (3), se actualizează în fiecare an sau, în circumstanțe excepționale, atunci când o autoritate competentă responsabilă cu supravegherea filialelor unei instituții-mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding-mamă din UE ori ale unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE transmite o cerere scrisă și complet motivată autorității responsabile cu supravegherea consolidată, în vederea actualizării deciziei privind aplicarea articolului 104 alineatul (1) litera (a) și a articolelor 104b și 105. În cazul din urmă, actualizarea poate fi tratată pe bază bilaterală, între autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată și autoritatea competentă care formulează cererea.

- (5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a procesului decizional comun menționat în prezentul articol în ceea ce privește aplicarea articolelor 73, 86 și 97, a articolului 104 alineatul (1) litera (a) și a articolelor 104b și 105, pentru a facilita luarea deciziilor comune.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 iulie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”.

26a. La articolul 115, se adaugă următorul alineat nou:

„(3) Atunci când autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată diferă de autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă aprobată în conformitate cu articolul 21a, acordurile de coordonare și cooperare menționate la alineatul (1) sunt, de asemenea, încheiate cu autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită întreprinderea-mamă.”.

27. Articolul 116 se modifică după cum urmează:

(a) după alineatul (1) se introduce noul alineat (1a), care are următorul text:

„(1a) Pentru a facilita sarcinile menționate la articolele 112 alineatul (1), 114 alineatul (1) și 115 alineatul (1), autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată instituie colegii de supraveghetori și atunci când toate filialele transfrontaliere ale unei instituții-mamă din UE, ale unei societăți financiare holding-mamă din UE ori ale unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE își au sediul central în țări terțe, cu condiția ca autoritățile de supraveghere ale țărilor terțe să facă obiectul unor cerințe de confidențialitate echivalente cu cerințele în temeiul capitolului 1, secțiunea II din prezenta directivă și, după caz, în temeiul articolelor 76 și 81 din Directiva 2014/65/UE.”;

(b) la alineatul (6) se adaugă următorul paragraf nou:

„Autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă aprobată în conformitate cu articolul 21a poate participa în cadrul colegiului de supraveghetori.”.

28. La articolul 119, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Sub rezerva articolului 21a, statele membre adoptă orice măsură necesară pentru a include societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte în supravegherea consolidată.”.

29. La articolul 120, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Atunci când o societate financiară holding mixtă face obiectul unor dispoziții echivalente în temeiul prezentei directive și al Directivei 2009/138/CE, în special în ceea ce privește supravegherea bazată pe riscuri, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată poate, de comun acord cu supraveghetorul grupului din sectorul asigurărilor, să aplice respectivei societăți financiare holding mixte numai dispozițiile directivei referitoare la sectorul financiar cel mai important, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE.”.

29a. La articolul 125 alineatul (1) se adaugă următorul paragraf nou:

„În cazul în care, în temeiul articolului 111, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată pentru un grup cu o societate financiară holding mixtă-mamă este diferită față de coordonatorul stabilit în temeiul articolului 10 din Directiva 2002/87/CE, cele două autorități cooperează în sensul aplicării prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 pe bază consolidată. Pentru a facilita și a institui o cooperare eficientă, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată și coordonatorul încheie acorduri scrise de coordonare și cooperare.”.

29b. La articolul 128, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) «amortizor anticiclic de capital specific instituției» înseamnă fondurile proprii pe care o instituție este obligată să le mențină în conformitate cu articolul 130;”.

29c. Articolele 129 și 130 se înlocuiesc cu următorul text:

Cerința de menținere a unui amortizor de conservare a capitalului

- (1) Statele membre cer instituțiilor să mențină, pe lângă fonduri proprii de nivel 1 de bază menținute pentru a respecta cerința de fonduri proprii impusă de articolul 92 alineatul (1) literele (a)-(c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, un amortizor de conservare a capitalului constituit din fonduri proprii de nivel 1 de bază egale cu 2,5 % din quantumul total al expunerii la risc a instituției în cauză, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din respectivul regulament, pe bază individuală și consolidată, astfel cum se prevede în partea întâi titlul II din regulamentul menționat.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), un stat membru poate excepta firmele de investiții mici și mijlocii de la cerințele prevăzute la alineatul menționat, dacă o astfel de exceptare nu amenință stabilitatea sistemului financiar al statului membru respectiv.

Decizia privind aplicarea unei astfel de exceptări se motivează pe deplin, include o explicație a motivului pentru care exceptarea nu amenință stabilitatea sistemului financiar al statului membru și conține definiția exactă a firmelor de investiții mici și mijlocii exceptate.

Statele membre care decid să aplice o astfel de exceptare transmit către CERS o notificare. CERS transmite notificările către Comisie, ABE și autoritățile competente și desemnate ale statelor membre în cauză, în mod corespunzător.

- (3) În sensul alineatului (2), statul membru desemnează autoritatea responsabilă de aplicarea prezentului articol. Autoritatea respectivă este autoritatea competentă sau autoritatea desemnată.

- (4) În sensul alineatului (2), firmele de investiții sunt clasificate ca fiind mici sau mijlocii în conformitate cu Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (1).
- (5) Instituțiile nu utilizează fonduri proprii de nivel 1 de bază care sunt menținute pentru a îndeplini cerința de la alineatul (1) de la prezentul articol pentru a se conforma cerințelor prevăzute la articolul 104a și orientărilor impuse la articolul 104b.
- (6) În cazul în care o instituție nu îndeplinește pe deplin cerința de la alineatul (1) de la prezentul articol, aceasta face obiectul restricțiilor privind distribuirile prevăzute la articolul 141 alineatele (2) și (3).

Articolul 130

Cerința de menținere a unui amortizor anticiclic de capital specific instituției

- (1) Statele membre cer instituțiilor să mențină un amortizor anticiclic de capital specific instituției, care este echivalent cu cuantumul total al expunerii la risc a instituției în cauză, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, înmulțit cu media ponderată a ratelor amortizorului anticiclic calculată în conformitate cu articolul 140 din prezenta directivă pe o bază individuală și consolidată, astfel cum se prevede în partea întâi, titlul II din regulamentul respectiv.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), un stat membru poate excepta firmele de investiții mici și mijlocii de la cerințele prevăzute la alineatul menționat, dacă o astfel de exceptare nu amenință stabilitatea sistemului financiar al statului membru respectiv.

Decizia privind aplicarea unei astfel de exceptări se motivează pe deplin, include o explicație a motivului pentru care exceptarea nu amenință stabilitatea sistemului financiar al statului membru și conține definiția exactă a firmelor de investiții mici și mijlocii exceptate.

Statele membre care decid să aplice o astfel de exceptare transmit către CERS o notificare. CERS transmite fără întârziere notificările către Comisie, ABE și autoritățile competente și desemnate ale statelor membre în cauză.

- (3) În sensul alineatului (2), statul membru desemnează autoritatea responsabilă de aplicarea prezentului articol. Autoritatea respectivă este autoritatea competentă sau autoritatea desemnată.
- (4) În sensul alineatului (2), firmele de investiții sunt clasificate ca fiind mici și mijlocii în conformitate cu Recomandarea 2003/361/CE.
- (5) Instituțiile îndeplinesc cerința prevăzută la alineatul (1) cu fonduri proprii de nivel 1 de bază, care se adaugă la fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute pentru a îndeplini cerința de fonduri proprii prevăzută la articolul 92 alineatul (1) literele (a)-(c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cerința de menținere a unui amortizor de conservare a capitalului conform articolului 129 din prezenta directivă și orice altă cerință impusă în temeiul articolului 104 din prezenta directivă.
- (6) În cazul în care o instituție nu îndeplinește pe deplin cerința de la alineatul (1) de la prezentul articol, aceasta face obiectul restricțiilor privind distribuirile, prevăzute la articolul 141 alineatele (2) și (3).”.

30. Articolul 131 se înlocuiește cu următorul text:

Instituții de importanță sistemică globală și alte instituții de importanță sistemică

- (1) Statele membre desemnează autoritatea responsabilă cu identificarea, pe bază consolidată, a instituțiilor de importanță sistemică globală (G-SII) și, pe bază individuală, subconsolidată sau consolidată, după caz, a altor instituții de importanță sistemică (O-SII), care au fost autorizate în jurisdicția lor. Autoritatea respectivă este autoritatea competentă sau autoritatea desemnată. Statele membre pot desemna mai multe autorități.

O instituție de importanță sistemică globală este oricare dintre următoarele:

- (a) un grup condus de o instituție-mamă din UE sau de o societate financiară holding-mamă din UE sau de o societate financiară holding mixtă-mamă din UE; sau
- (b) o instituție care nu este o filială a unei instituții-mamă din UE, a unei societăți financiare holding-mamă din UE sau a unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE.

O O-SII poate fi fie o instituție, fie un grup condus de o instituție-mamă din UE, de o societate financiară holding-mamă din UE sau de o societate financiară holding mixtă-mamă din UE, de o instituție-mamă dintr-un stat membru, de o societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru sau de o societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru.

- (2) Metodologia de identificare a G-SII se bazează pe următoarele categorii:

- (a) dimensiunea grupului;
- (b) interconectarea grupului cu sistemul financiar;
- (c) posibilitatea de substituie a serviciilor sau a infrastructurii financiare furnizate de grup;

- (d) complexitatea grupului;
- (e) activitatea transfrontalieră a grupului, inclusiv activitatea transfrontalieră între statele membre și între statele membre și o țară terță.

Fiecare categorie primește o ponderare egală și constă în indicatori cuantificabili.

Metodologia produce un scor global pentru fiecare entitate menționată la alineatul (1) evaluată, ceea ce permite identificarea și alocarea într-o subcategorie a G-SII, astfel cum se descrie la alineatul (9).

(2a) O metodologie suplimentară de identificare a G-SII se bazează pe următoarele categorii:

- (a) categoriile menționate la alineatul (2) literele (a)-(d);
- (b) activitatea transfrontalieră a grupului, excluzând activitățile grupului în toate statele membre participante, astfel cum sunt definite la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014.

Fiecare categorie primește o ponderare egală și constă în indicatori cuantificabili. Pentru categoriile menționate la litera (a), indicatorii sunt aceiași ca și indicatorii corespunzători determinați în conformitate cu alineatul (2).

Metodologia de identificare suplimentară produce un scor global suplimentar pentru fiecare entitate menționată la alineatul (1) evaluată, pe baza căruia autoritățile competente sau desemnate pot lua una dintre măsurile menționate la alineatul (10) litera (c).

(3) O-SII se identifică în conformitate cu alineatul (1). Importanța sistemică se evaluează pe baza a cel puțin unul dintre criteriile următoare:

- (a) dimensiunea;
- (b) importanța pentru economia Uniunii sau a statului membru relevant;
- (c) anvergura activităților transfrontaliere;
- (d) interconectarea instituției sau a grupului cu sistemul financiar.

După consultarea CERS, ABE publică, până la 1 ianuarie 2015, orientări privind criteriile de stabilire a condițiilor de aplicare a prezentului alineat în ceea ce privește evaluarea O-SII. Orientările respective țin seama de cadrele internaționale pentru instituțiile naționale de importanță sistemică, precum și de particularitățile Uniunii și de cele naționale.

- (4) Fiecare G-SII, pe bază consolidată, menține un amortizor G-SII, care corespunde subcategoriei în care este alocată G-SII. Amortizorul respectiv constă în fonduri proprii de nivel 1 de bază și este suplimentar acestora.
- (5) Autoritatea competentă sau autoritatea desemnată poate impune fiecărei O-SII, pe bază consolidată, subconsolidată sau individuală, după caz, să mențină un amortizor O-SII de până la 3 % din cuantumul total al expunerii la risc calculate în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ținând seama de criteriile de identificare a O-SII. Amortizorul respectiv constă în fonduri proprii de nivel 1 de bază.
- (5a) Sub rezerva autorizării de către Comisie astfel cum se precizează mai jos, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată poate impune fiecărei O-SII, pe bază consolidată, subconsolidată sau individuală, după caz, să mențină un amortizor O-SII mai mare de 3 % din cuantumul total al expunerii la risc calculate în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Amortizorul respectiv constă în fonduri proprii de nivel 1 de bază.

În termen de o lună de la notificarea menționată la alineatul (7), CERS transmite Comisiei un aviz în care precizează dacă amortizorul O-SII este considerat adecvat. De asemenea, ABE îi poate transmite Comisiei avizul său referitor la amortizor în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

În termen de două luni de la primirea avizului CERS, Comisia, ținând seama de evaluarea realizată de CERS și ABE, după caz, și în cazul în care consideră că amortizorul O-SII nu implică efecte negative asupra sistemului financiar, în ansamblu sau în parte, al altor state membre sau al Uniunii în ansamblu, care să constituie sau să creeze un obstacol pentru funcționarea corespunzătoare a pieței interne, adoptă un act de punere în aplicare prin care autorizează autoritatea competentă sau autoritatea desemnată să adopte măsura propusă.

- (6) Atunci când solicită menținerea unui amortizor O-SII, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată respectă următoarele:
 - (a) amortizorul O-SII trebuie să nu poată implica efecte negative disproporționate asupra sistemului financiar, în ansamblu sau în parte, al altor state membre sau al Uniunii în ansamblu, formând sau creând un obstacol pentru funcționarea pieței interne;
 - (b) amortizorul O-SII trebuie să fie reexaminat de către autoritatea competentă sau autoritatea desemnată cel puțin anual.
- (7) Înainte de a stabili sau restabili un amortizor O-SII, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată transmite o notificare CERS cu o lună înainte de publicarea deciziei menționate la alineatul (5) și transmite CERS o notificare cu trei luni înainte de publicarea deciziei autorității competente sau a autorității desemnate menționate la alineatul (5a). CERS transmite fără întârziere notificările către Comisie, ABE și autoritățile competente și desemnate ale statelor membre. Notificarea respectivă descrie în detaliu:

- (a) motivele pentru care se consideră că amortizorul O-SII poate fi eficace și proporțional în ceea ce privește atenuarea riscului;
 - (b) o evaluare a impactului pozitiv sau negativ probabil al amortizorului O-SII pe piața internă, pe baza informațiilor aflate la dispoziția statului membru;
 - (c) rata amortizorului O-SII pe care statul membru dorește să o stabilească.
- (8) Fără a aduce atingere articolului 133 și alineatului (5) de la prezentul articol, în cazul în care o O-SII este o filială fie a unei G-SII, fie a unei O-SII care este fie o instituție, fie un grup condus de o instituție-mamă din UE și face obiectul unui amortizor O-SII pe bază consolidată, amortizorul care se aplică la nivel individual sau subconsolidat pentru O-SII nu depășește cuantumul mai mic dintre următoarele:
- (a) suma dintre cuantumul cel mai mare dintre rata amortizorului G-SII sau O-SII aplicabilă grupului la nivel consolidat și 1 % din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și
 - (b) 3 % din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau rata a cărei aplicare pentru grup la nivel consolidat a fost autorizată de Comisie în conformitate cu alineatul (5a).

- (9) Există cel puțin cinci subcategorii de G-SII. Limita cea mai joasă și limitele dintre subcategorii sunt determinate de scorurile obținute prin metodologia de identificare menționată la alineatul (2). Scorurile-limită dintre subcategoriile adiacente sunt definite în mod clar și aderă la principiul conform căruia există o creștere liniară constantă a importanței sistemice între subcategorii, ceea ce duce la o creștere liniară a cerinței de fonduri proprii de nivel 1 de bază suplimentare, cu excepția subcategoriei celei mai înalte. În sensul prezentului alineat, importanța sistemică reprezintă impactul preconizat exercitat de dificultățile G-SII asupra pieței financiare globale. Subcategoriei celei mai joase i se alocă un amortizor G-SII de 1 % din quantumul total al expunerii la risc, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, iar cerința amortizorului alocat fiecărei subcategorii crește în etape de cel puțin 0,5 % din quantumul total al expunerii la risc, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din același regulament.
- (10) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (9) și utilizând subcategoriile și scorurile-limită menționate la alineatul (9), autoritatea competentă sau autoritatea desemnată poate, în cadrul unui proces corect de evaluare în vederea supravegherii:
- (a) să realoce o G-SII dintr-o subcategorie inferioară într-o subcategorie superioară;
 - (b) să aloce o entitate menționată la alineatul (1) cu un scor global astfel cum se menționează la alineatul (2) inferior scorului-limită al subcategoriei celei mai joase în respectiva subcategorie sau într-o subcategorie superioară, astfel desemnând-o drept G-SII;

(c) luând în considerare mecanismul unic de rezoluție, pe baza scorului global suplimentar menționat la alineatul (2a):

(i) să realoce o G-SII dintr-o subcategorie superioară într-o subcategorie inferioară sau

(ii) să aloce unei G-SII un amortizor G-SII mai scăzut decât 1 % din cuantumul total al expunerii la risc, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu condiția ca scorul global suplimentar să fie inferior scorului-limită al subcategoriei celei mai joase.

(11) [].

(12) Autoritatea competentă sau autoritatea desemnată notifică CERS numele G-SII și ale O-SII, precum și subcategoria respectivă în care este alocată fiecare G-SII. Notificarea conține toate motivele pentru care s-a desfășurat sau nu un proces de evaluare în vederea supravegherii în conformitate cu alineatul (10) literele (a), (b) și (c). CERS transmite fără întârziere notificările Comisiei și ABE și comunică publicului numele acestora. Autoritățile competente sau desemnate fac publică subcategoria căreia îi este alocată fiecare G-SII.

Autoritatea competentă sau autoritatea desemnată revizuieste anual identificarea G-SII și a O-SII, precum și alocarea instituțiilor de importanță sistemică în subcategoriile respective, și comunică rezultatul către SII vizate și către CERS, care transmite fără întârziere rezultatele Comisiei și ABE. Autoritatea competentă sau autoritatea desemnată face publică lista actualizată a instituțiilor de importanță sistemică identificate și subcategoria căreia îi este alocată fiecare G-SII identificată.

- (13) Instituțiile de importanță sistemică nu utilizează fonduri proprii de nivel 1 de bază menținute pentru a îndeplini cerințele prevăzute la alineatele (4) și (5) și pentru a îndeplini oricare dintre cerințele impuse în temeiul articolului 92 alineatul (1) literele (a)-(c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și al articolelor 104a, 129, 130, 133 și 134 din prezenta directivă și orientările impuse în temeiul articolului 104b din prezenta directivă.
- (14) În cazul în care un grup, pe bază consolidată, face obiectul unui amortizor G-SII și al unui amortizor O-SII, se aplică amortizorul cel mai mare.
- (15) În cazul în care o instituție face obiectul unui amortizor de risc sistemic, stabilit în conformitate cu articolul 133, acesta se cumulează cu amortizorul pentru O-SII sau G-SII care se aplică în conformitate cu prezentul articol.
- În cazul în care suma dintre rata amortizorului de risc sistemic astfel cum este calculată în scopurile menționate la articolul 133 alineatul (12), (13) sau (14) din prezenta directivă și rata amortizorului O-SII sau G-SII al cărui obiect îl face aceeași instituție ar fi mai mare de 5 %, se aplică procedura stabilită la alineatul (5a).
- (16) []
- (17) În cazul în care o instituție face parte dintr-un grup sau un subgrup de care aparține o G-SII sau o O-SII, acest lucru nu implică niciodată faptul că instituția respectivă, pe bază individuală, face obiectul unei cerințe a amortizorului combinat care este mai scăzută decât suma dintre amortizorul de conservare a capitalului, amortizorul anticiclic de capital și suma dintre amortizorul O-SII și amortizorul de risc sistemic aplicabil pe bază individuală.

- (18) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează, în sensul prezentului articol, metodologiile pe baza cărora autoritatea competentă sau autoritatea desemnată identifică o instituție sau un grup condus de o instituție-mamă din UE sau o societate financiară holding-mamă ori o societate financiară holding mixtă-mamă din UE drept G-SII și care specifică metodologia pentru definirea subcategoriilor și alocarea G-SII în subcategorii pe baza importanței lor sistemice, ținând seama de eventualele standarde convenite la nivel internațional. ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 iunie 2014.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul și al doilea paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”.

30a. Articolele 133 și 134 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 133

Cerința de menținere a unui amortizor de risc sistemic

- (1) Fiecare stat membru poate introduce un amortizor de risc sistemic constituit din fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru sectorul financiar sau pentru unul sau mai multe subseturi ale sectorului, pentru toate expunerile sau pentru un subset al acestora, astfel cum se menționează la alineatul (8), pentru a preveni și a atenua riscurile sistemice sau macroprudențiale care nu sunt acoperite de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de articolul 131 din prezenta directivă, în sensul de risc de perturbare a sistemului financiar care poate să genereze consecințe negative semnificative pentru sistemul financiar și pentru economia reală dintr-un anumit stat membru.

(1a) Instituțiile calculează amortizorul de risc sistemic («BSR») după cum urmează:

$$B_{SR} = r^T \cdot E^T + \sum_i r^i \cdot E^i$$

unde:

i = indicele care desemnează subsetul de expuneri astfel cum este definit la alineatul (8);

r^T = rata amortizorului aplicabilă cuantumului total al expunerii la risc a unei instituții;

E^T = cuantumul total al expunerii la risc a unei instituții, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

r^i = rata amortizorului aplicabilă cuantumului expunerii la risc a unui subset de expuneri i , astfel cum se menționează la alineatul (8);

E^i = cuantumul expunerii la risc a unei instituții pentru subsetul de expuneri i , calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

- (2) În sensul alineatului (1), statul membru desemnează autoritatea însărcinată cu stabilirea amortizorului de risc sistemic și cu identificarea expunerilor și a subseturilor de instituții cărora li se aplică. Autoritatea respectivă este fie autoritatea competentă, fie autoritatea desemnată.
- (3) În sensul alineatului (1), autoritatea competentă sau autoritatea desemnată relevantă, după caz, poate impune instituțiilor să mențină, pe lângă fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute pentru a îndeplini cerințele de fonduri proprii impuse la articolul 92 alineatul (1) literele (a)-(c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, un amortizor de risc sistemic constând în fonduri proprii de nivel 1 de bază calculat în conformitate cu alineatul (1a), pe bază individuală, consolidată sau subconsolidată, astfel cum se prevede în partea întâi titlul II din regulamentul menționat. (4)

Instituțiile nu utilizează fonduri proprii de nivel 1 de bază menținute pentru a îndeplini cerința prevăzută la alineatul (3) pentru a îndeplini oricare dintre cerințele impuse în temeiul articolului 92 alineatul (1) literele (a)-(c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și al articolelor 104a, 129, 130 și 131 din prezenta directivă și orientările impuse în temeiul articolului 104b din prezenta directivă.

- (5) ☐
- (6) În cazul în care o instituție face parte dintr-un grup sau un subgrup de care aparține o G-SII sau o O-SII, acest lucru nu implică niciodată faptul că instituția respectivă, pe bază individuală, face obiectul unei cerințe a amortizorului combinat care este mai scăzută decât suma dintre amortizorul de conservare a capitalului, amortizorul anticiclic de capital, amortizorul O-SII și amortizorul de risc sistemic aplicabil pe bază individuală.
- (7) ☐
- (8) Un amortizor de risc sistemic se poate aplica:
- (a) tuturor expunerilor de pe teritoriul statului membru care stabilește amortizorul;

- (b) următoarelor expuneri sectoriale de pe teritoriul statului membru care stabilește amortizorul:
 - (i) tuturor expunerilor cu amănuntul la persoane fizice care sunt garantate cu bunuri imobile locative;
 - (ii) tuturor expunerilor la persoane juridice garantate cu ipotecă asupra bunurilor imobile comerciale;
 - (iii) tuturor expunerilor la persoane juridice în afara celor menționate la punctul (ii);
 - (iv) tuturor expunerilor la persoane fizice în afara celor menționate la punctul (i).
 - (c) tuturor expunerilor de pe teritoriul altor state membre, sub rezerva alineatelor (14) și (17);
 - (d) expunerilor sectoriale, astfel cum sunt identificate la litera (b) din prezentul alineat, de pe teritoriul altor state membre numai pentru a permite recunoașterea unei rate a amortizorului stabilite de alt stat membru în conformitate cu articolul 134;
 - (e) expunerilor din țări terțe;
 - (f) subsectoarelor oricăreia dintre categoriile de expuneri enumerate la litera (b) din prezentul alineat.
- (8a) După consultarea CERS, ABE publică, până la [30 iunie 2020], orientări cu privire la subsectoarele adecvate ale expunerilor cărora autoritatea competentă sau autoritatea desemnată le poate aplica un amortizor de risc sistemic în conformitate cu alineatul (8) litera (f).
- (9) Un amortizor de risc sistemic se aplică tuturor expunerilor, sau unui subset de expuneri, astfel cum sunt menționate la alineatul (8), ale tuturor instituțiilor, sau ale unuia ori mai multor subseturi ale respectivelor instituții, pentru care autoritățile statului membru vizat au competențe în conformitate cu prezenta directivă și se stabilește în trepte de ajustare graduale sau accelerate de 0,5 puncte procentuale. Se pot introduce cerințe diferite pentru diferite subseturi de instituții și de expuneri.

- (10) Atunci când solicită menținerea unui amortizor de risc sistemic, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată respectă următoarele:
- (a) amortizorul de risc sistemic trebuie să nu poată implica efecte negative disproporționate asupra sistemului financiar, în ansamblu sau în parte, al altor state membre sau al Uniunii în ansamblu, care să constituie sau să creeze un obstacol pentru funcționarea pieței interne;
 - (b) amortizorul de risc sistemic trebuie să fie reexaminat de către autoritatea competentă sau autoritatea desemnată cel puțin o dată la doi ani;
 - (c) amortizorul de risc sistemic nu abordează riscuri care sunt acoperite de cadrul prevăzut la articolul 131.
- (11) Autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, transmite o notificare CERS cu 1 lună înainte de publicarea deciziei menționate la alineatul (15). CERS transmite fără întârziere notificările către Comisie, ABE și autoritățile competente și desemnate ale statelor membre în cauză. În cazul în care o rată a amortizorului de risc sistemic se aplică expunerilor de pe teritoriul unor țări terțe, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, transmite, de asemenea, o notificare către CERS, iar CERS transmite notificarea autorităților de supraveghere ale respectivelor țări terțe. Notificarea respectivă descrie în detaliu următoarele:
- (a) riscul sistemic sau macroprudențial în statul membru vizat;
 - (b) motivele pentru care dimensiunea riscurilor sistemice sau macroprudențiale amenință stabilitatea sistemului financiar la nivel național, justificând rata amortizorului de risc sistemic;
 - (c) motivele pentru care se consideră că amortizorul de risc sistemic poate fi eficace și proporțional în ceea ce privește atenuarea riscului;

- (d) o evaluare a impactului pozitiv sau negativ probabil al amortizorului de risc sistemic pe piața internă, pe baza informațiilor aflate la dispoziția statului membru;
 - (e) motivele pentru care măsura existentă în temeiul articolului 130 nu va fi suficientă pentru a aborda riscul macroprudențial sau sistemic identificat, luând în considerare eficacitatea relativă a măsurii respective;
 - (f) rata sau ratele amortizorului de risc sistemic pe care autoritatea competentă sau cea desemnată, după caz, dorește să îl impună și expunerile cărora li se aplică rata sau ratele respective, precum și instituțiile care fac obiectul cerințelor privind rata sau ratele respective;
 - (g) în cazul în care rata amortizorului de risc sistemic se aplică tuturor expunerilor, o justificare a motivului pentru care autoritatea consideră că amortizorul de risc sistemic nu constituie o duplicare a funcției amortizorului O-SII prevăzut la articolul 131 din prezenta directivă.
- (12) În cazul în care stabilirea sau restabilirea unei rate sau a unor rate ale amortizorului de risc sistemic nu impune niciuneia dintre categoriile de expuneri enumerate la alineatul (8) care fac obiectul amortizorului de risc sistemic o rată combinată a amortizorului de risc sistemic mai mare de 3 % pentru niciuna dintre expunerile respective, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, urmează procedura stabilită la alineatul (11) pentru a transmite o notificare CERS cu 1 lună înainte de publicarea deciziei menționate la alineatul (15).

În sensul prezentului alineat, recunoașterea unei rate a amortizorului de risc sistemic stabilită de alt stat membru în conformitate cu articolul 134 nu este inclusă în calculul pragului de 3 %.

- (13) În cazul în care stabilirea sau restabilirea unei rate sau a unor rate ale amortizorului de risc sistemic impune oricăreia dintre categoriile de expuneri enumerate la alineatul (8) care fac obiectul amortizorului de risc sistemic are ca rezultat o rată combinată a amortizorului de risc sistemic între 3 % și 5 % pentru oricare dintre expunerile respective, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată din statul membru care stabilește amortizorul respectiv solicită avizul Comisiei. Comisia emite un aviz în termen de 1 lună de la primirea solicitării. În cazul în care Comisia emite un aviz negativ, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, din statul membru care stabilește amortizorul respectă avizul în cauză sau prezintă motivele pentru care nu face acest lucru. În cazul în care instituția căreia i se aplică una sau mai multe rate ale amortizorului de risc sistemic este o filială a cărei întreprindere-mamă este stabilită într-un alt stat membru, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată transmite o notificare autorităților statului membru în cauză, Comisiei și CERS.

În termen de o lună de la notificare, Comisia și CERS emit o recomandare privind măsurile luate în conformitate cu prezentul alineat.

În cazul în care autoritățile filialei și întreprinderii-mamă nu sunt de acord cu privire la rata sau ratele amortizorului de risc sistemic aplicabile instituției respective și în cazul unui aviz negativ atât din partea Comisiei, cât și a CERS, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, poate sesiza ABE și solicita asistența acesteia în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Decizia privind stabilirea ratei sau a ratelor amortizorului de risc sistemic pentru expunerile respective se suspendă până la luarea unei decizii de către ABE.

În cazul în care decizia privind stabilirea uneia sau mai multor rate ale amortizorului de risc sistemic presupune o scădere a ratei sau a ratelor amortizorului stabilite anterior sau menținerea lor la același nivel, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, respectă doar procedurile stabilite la alineatul (11).

- (14) În cazul în care stabilirea sau restabilirea unei rate sau a unor rate ale amortizorului de risc sistemic pentru oricare dintre categoriile de expuneri enumerate la alineatul (8) are ca rezultat o rată combinată a amortizorului de risc sistemic de peste 5 % pentru oricare dintre expunerile respective, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, solicită autorizația Comisiei înainte să pună în aplicare un amortizor de risc sistemic. În termen de o lună de la notificarea menționată la alineatul (11), CERS transmite Comisiei un aviz în care precizează dacă rata sau ratele amortizorului de risc sistemic sunt considerate adecvate. De asemenea, ABE îi poate transmite Comisiei avizul său referitor la respectiva rată sau respectivele rate ale amortizorului în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

În termen de două luni de la primirea avizului CERS, Comisia, ținând seama de evaluarea realizată de CERS și ABE, după caz, și în cazul în care consideră că rata sau ratele amortizorului de risc sistemic nu implică efecte negative disproporționate asupra sistemului financiar, în ansamblu sau în parte, al altor state membre sau al Uniunii în ansamblu, care să constituie sau să creeze un obstacol pentru funcționarea corespunzătoare a pieței interne, adoptă un act de punere în aplicare prin care autorizează autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, să adopte măsura propusă.

În cazul în care decizia privind stabilirea ratei amortizorului de risc sistemic presupune o scădere a ratei amortizorului stabilite anterior sau menținerea ei la același nivel, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, respectă doar procedurile stabilite la alineatul (11).

- (15) Fiecare autoritate competentă sau autoritate desemnată, după caz, anunță stabilirea sau restabilirea uneia sau mai multor rate ale amortizorului de risc sistemic prin intermediul publicării pe un site internet adecvat. Anunțul include cel puțin următoarele informații:
- (a) rata sau ratele amortizorului de risc sistemic;
 - (b) instituțiile cărora li se aplică amortizorul de risc sistemic;
 - (b1) expunerile cărora li se aplică rata sau ratele amortizorului de risc sistemic;
 - (c) o justificare pentru stabilirea sau restabilirea ratei sau a ratelor amortizorului de risc sistemic;
 - (d) data de la care instituțiile trebuie să aplice stabilirea sau restabilirea amortizorului de risc sistemic; și
 - (e) numele țărilor pe teritoriul cărora expunerile sunt recunoscute în cadrul amortizorului de risc sistemic.

În cazurile în care publicarea menționată la litera (c) ar putea pune în pericol stabilitatea sistemului financiar, informațiile în temeiul literei (c) nu se includ în anunț.

- (16) În cazul în care o instituție nu îndeplinește pe deplin cerința de la alineatul (1) de la prezentul articol, aceasta face obiectul restricțiilor privind distribuirile prevăzute la articolul 141 alineatele (2) și (3).

În cazul în care aplicarea respectivelor restricții privind distribuirile conduce la o ameliorare nesatisfăcătoare a fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale instituției, din perspectiva riscului sistemic relevant, autoritățile competente pot lua măsuri suplimentare în conformitate cu articolul 64.

- (17) În cazul în care autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, decide să stabilească amortizorul pe baza expunerilor din alte state membre, amortizorul se stabilește în mod egal pentru toate expunerile de pe teritoriul Uniunii, cu excepția cazului în care amortizorul este stabilit pentru a recunoaște rata amortizorului de risc sistemic stabilită de alt stat membru în conformitate cu articolul 134.

Articolul 134

Recunoașterea unei rate a amortizorului de risc sistemic

- (1) Alte state membre pot recunoaște o rată a amortizorului de risc sistemic stabilită în conformitate cu articolul 133 și pot aplica respectiva rată a amortizorului în cazul instituțiilor autorizate la nivel intern pentru expunerile de pe teritoriul statului membru care stabilește rata amortizorului.
- (2) În cazurile în care statele membre recunosc o rată a amortizorului de risc sistemic pentru instituțiile autorizate la nivel intern, acestea transmit o notificare CERS. CERS transmite fără întârziere notificările Comisiei, ABE și statului membru care stabilește rata amortizorului de risc sistemic respectiv.
- (3) În momentul luării deciziei de recunoaștere a unei rate a amortizorului de risc sistemic, statul membru ia în considerare informațiile prezentate de către statul membru care stabilește rata amortizorului în conformitate cu articolul 133 alineatul (11), (12) sau (13).
- (3a) În cazul în care statele membre recunosc o rată a amortizorului de risc sistemic pentru instituțiile autorizate la nivel național, amortizorul de risc sistemic respectiv poate fi cumulat cu amortizorul de risc sistemic aplicat conform articolului 133 sub rezerva îndeplinirii condiției ca amortizoarele să abordeze riscuri diferite. În cazul în care amortizoarele abordează aceleași riscuri, se aplică numai amortizorul cu rata cea mai ridicată.

- (4) Un stat membru care stabilește rata amortizorului de risc sistemic în conformitate cu articolul 133 poate solicita CERS să emită o recomandare, astfel cum se prevede la articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, adresată unuia sau mai multor state membre care pot recunoaște rata amortizorului de risc sistemic.”.

30b. Articolul 136 se înlocuiește cu textul următor:

„Articolul 136

Stabilirea ratelor amortizoarelor anticiclice

- (1) Fiecare stat membru desemnează o autoritate publică sau un organism public („autoritatea desemnată”) responsabil(ă) cu stabilirea ratei amortizorului anticiclic pentru statul membru în cauză.
- (2) Fiecare autoritate desemnată calculează în fiecare trimestru un referențial pentru amortizoare, ca reper orientativ pentru exercitarea puterii sale de apreciere în stabilirea ratei amortizorului anticiclic în conformitate cu alineatul (3). Referențialul pentru amortizoare reflectă, în mod concret, ciclul de creditare și riscurile datorate creșterii excesive a creditelor în statul membru și ia în considerare în mod corespunzător particularitățile economiei naționale. Acesta se bazează pe abaterea indicatorului credite/PIB de la tendința pe termen lung, luând în considerare, între altele:
- (a) un indicator al creșterii nivelurilor creditului în statul membru în cauză și, în special, un indicator care reflectă modificările raportului credite acordate în statul membru în cauză/PIB;
 - (b) orice orientare menținută în vigoare de CERS în conformitate cu articolul 135 alineatul (1) litera (b).

- (3) Fiecare autoritate desemnată evaluează trimestrial caracterul adecvat al ratei amortizorului anticiclic pentru statul său membru și stabilește sau ajustează rata amortizorului, dacă este necesar. În cadrul acestui proces, autoritatea respectivă ia în considerare următoarele:
- (a) referențialul pentru amortizor, calculat în conformitate cu alineatul (2);
 - (b) orice orientare menținută în vigoare de CERS în conformitate cu articolul 135 alineatul (1) literele (a), (c) și (d) și orice recomandare emisă de CERS cu privire la stabilirea ratei unui amortizor;
 - (c) alte variabile pe care autoritatea desemnată le consideră relevante pentru abordarea riscului sistemic ciclic.
- (4) Rata amortizorului anticiclic, exprimată ca procentaj din cuantumul total al expunerilor la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, a instituțiilor care au expuneri din credite în statul membru în cauză, se situează între 0 % și 2,5 %, calibrat în trepte de 0,25 puncte procentuale sau multipli de 0,25 puncte procentuale. În cazul în care acest lucru se justifică pe baza considerațiilor de la alineatul (3), o autoritate desemnată poate stabili o rată a amortizorului anticiclic mai mare de 2,5 % din cuantumul total al expunerilor la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în scopul prevăzut la articolul 140 alineatul (2) de la prezenta directivă.

- (5) În cazul în care o autoritate desemnată stabilește pentru prima dată o rată a amortizorului anticiclic mai mare de zero sau în cazul în care, ulterior, o autoritate desemnată crește rata amortizorului anticiclic în vigoare la acel moment, aceasta decide, de asemenea, data de la care instituțiile trebuie să aplice amortizorul majorat în scopul calculării amortizorului anticiclic de capital specific instituției. Data în cauză nu depășește 12 luni de la data la care este anunțată stabilirea amortizorului majorat în conformitate cu alineatul (7). Dacă data este înainte de 12 luni de la data la care s-a anunțat stabilirea amortizorului majorat, termenul mai scurt pentru punerea în aplicare se justifică pe baza unor circumstanțe excepționale.
- (6) Dacă o autoritate desemnată reduce rata existentă a amortizorului anticiclic, fie că este sau nu redus la zero, aceasta stabilește, de asemenea, o perioadă orientativă pentru care nu se preconizează nicio creștere a amortizorului. Totuși, perioada orientativă în cauză nu angajează autoritatea desemnată.
- (7) Fiecare autoritate desemnată anunță, prin publicare pe site-ul său internet, cuantumul evaluat trimestrial al ratei amortizorului anticiclic și revizuirea, atunci când este cazul. Anunțul include cel puțin următoarele informații:
- (a) rata aplicabilă a amortizorului anticiclic;
 - (b) indicatorul credit/PIB relevant și abaterea acestuia de la tendința pe termen lung;
 - (c) referențialul pentru amortizor, calculat în conformitate cu alineatul (2);
 - (d) o justificare a acestei rate a amortizorului;
 - (e) în cazul în care rata amortizorului este majorată, data de la care instituțiile trebuie să aplice rata majorată a amortizorului în scopul calculării amortizorului anticiclic de capital specific instituției;

- (f) în cazul în care data menționată la litera (e) este înainte de 12 luni de la data anunțului prevăzut la prezentul alineat, o trimitere la circumstanțele excepționale care justifică reducerea termenului de punere în aplicare;
- (g) în cazul în care rata amortizorului este redusă, perioada orientativă pentru care nu se preconizează nicio majorare, împreună cu o justificare pentru perioada respectivă;

Autoritățile desemnate iau toate măsurile rezonabile pentru a coordona momentul acestui anunț.

Autoritățile desemnate notifică CERS fiecare creștere sau reducere a ratei amortizorului anticiclic, precum și informațiile necesare specificate la literele (a)-(g). CERS publică pe site-ul său internet toate ratele amortizoarelor care i-au fost notificate, precum și informațiile asociate.”.

31. La articolul 141, alineatele (1)-(6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) O instituție care îndeplinește cerința amortizorului combinat nu efectuează o distribuire în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 de bază într-o măsură care ar reduce fondurile sale proprii de nivel 1 de bază până la un nivel la care cerința amortizorului combinat nu mai este îndeplinită.

(2) O instituție care nu îndeplinește cerința amortizorului combinat calculează cuantumul maxim distribuibil („MDA” - *Maximum Distributable Amount*) în conformitate cu alineatul (4) și notifică autorităților competente respectivul MDA.

În cazul în care se aplică primul paragraf, instituția nu întreprinde niciuna dintre acțiunile de mai jos înainte de a calcula MDA:

- (a) efectuarea unei distribuiri în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 de bază;
- (b) crearea unei obligații de plată a unei remunerații variabile sau a unor beneficii discreționare de tipul pensiilor ori plata unei remunerații variabile în cazul în care obligația de plată a fost creată într-un moment în care instituția nu îndeplinea cerințele amortizorului combinat;
- (c) efectuarea de plăți legate de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.

(3) Atunci când o instituție nu îndeplinește sau nu depășește cerința amortizorului combinat, aceasta nu efectuează distribuiri ce depășesc MDA calculat în conformitate cu alineatul (4) prin niciuna dintre acțiunile menționate la alineatul (2) al doilea paragraf literele (a), (b) și (c).

(4) Instituțiile calculează MDA prin înmulțirea sumei calculate în conformitate cu alineatul (5) cu factorul stabilit în conformitate cu alineatul (6). Din MDA se deduc oricare dintre acțiunile menționate la alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c).

(5) Suma de înmulțit în conformitate cu alineatul (4) constă în:

- (a) profiturile intermediare neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, minus orice distribuire a profiturilor sau orice quantum plătit în legătură cu acțiunile menționate în prezentul articol alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c)

plus

- (b) profiturile de la sfârșit de exercițiu financiar neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, minus orice distribuire a profiturilor sau orice quantum plătit în legătură cu acțiunile menționate în prezentul articol alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c)

minus

- (c) quantumurile care ar urma să fie achitate ca taxe și impozite dacă ar fi reportate elementele specificate la prezentul alineat literele (a) și (b).

(6) Factorul se stabilește după cum urmează:

- (a) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini vreuna dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, exprimate ca procent din quantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în prima cuartilă (și anume, cea mai scăzută) a cerinței amortizorului combinat, factorul este 0;

- (b) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini vreuna dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, exprimate ca procent din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a doua cuartilă a cerinței amortizorului combinat, factorul este 0,2;
- (c) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, exprimate ca procent din cuantumul total a expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a treia cuartilă a cerinței amortizorului combinat, factorul este 0,4;
- (d) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, exprimate ca procent din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a patra cuartilă (și anume, cea mai ridicată) a cerinței amortizorului combinat, factorul este 0,6;

Limitele inferioară și superioară ale fiecărei quartile a cerinței amortizorului combinat sunt calculate după cum urmează:

$$\text{Limita inferioară a quartilei} = \frac{\text{cerința amortizorului combinat}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Limita superioară a quartilei} = \frac{\text{cerința amortizorului combinat}}{4} \times Q_n$$

«Q_n» indică numărul ordinal al quartilei în cauză.”.

32. Se introduce următorul articol 141a:

„Articolul 141a

Neîndeplinirea cerinței amortizorului combinat

Se consideră că o instituție nu îndeplinește cerința amortizorului combinat în sensul articolului 141 atunci când nu deține fonduri proprii și pasive eligibile în cuantumul necesar și de calitate necesară pentru a îndeplini în același timp cerința definită la articolul 128 alineatul (6) și fiecare dintre următoarele cerințe prevăzute:

- (a) la articolul 92 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă;
- (b) la articolul 92 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă;

- (c) la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă.”.

32a. După articolul 141a se introduc următoarele articole noi 141b și 141c:

„Articolul 141b

Restricție privind distribuirile în caz de nerespectare a cerinței amortizorului pentru indicatorul efectului de levier

- (1) O instituție care îndeplinește cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier în temeiul articolului 92 alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu efectuează o distribuire în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 într-o măsură care ar reduce fondurile sale proprii de nivel 1 până la un nivel la care nu mai este îndeplinită cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier.
- (2) O instituție care nu îndeplinește cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier calculează cuantumul maxim distribuibil legat de indicatorul efectului de levier („L-MDA” – *Leverage ratio related Maximum Distributable Amount*) în conformitate cu alineatul (4) și notifică autorităților competente respectivul L-MDA.

În cazul în care se aplică primul paragraf, instituția nu întreprinde niciuna dintre acțiunile de mai jos înainte de a calcula L-MDA:

- (a) efectuarea unei distribuiri în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 de bază;
- (b) crearea unei obligații de plată a unei remunerații variabile sau a unor beneficii discreționare de tipul pensiilor ori plata unei remunerații variabile în cazul în care obligația de plată a fost creată într-un moment în care instituția nu îndeplinea cerințele amortizorului combinat;
- (c) efectuarea de plăți legate de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.

- (3) Atunci când o instituție nu îndeplinește sau nu depășește cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, aceasta nu efectuează distribuiri ce depășesc L-MDA calculat în conformitate cu alineatul (4) prin niciuna dintre acțiunile menționate la alineatul (2) al doilea paragraf literele (a), (b) și (c).
- (4) Instituțiile calculează L-MDA prin înmulțirea sumei calculate în conformitate cu alineatul (5) cu factorul stabilit în conformitate cu alineatul (6). Din L-MDA se deduce oricare dintre acțiunile menționate la alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c).
- (5) Suma de înmulțit în conformitate cu alineatul (4) constă în:
- (a) profiturile intermediare neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, minus orice distribuire a profiturilor sau orice quantum plătit în legătură cu acțiunile menționate în prezentul articol alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c)
- plus
- (b) profiturile de la sfârșit de exercițiu financiar neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, minus orice distribuire a profiturilor sau orice quantum plătit în legătură cu acțiunile menționate în prezentul articol alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c)
- minus
- (c) quantumurile care ar urma să fie plătite ca taxe și impozite dacă ar fi reportate elementele specificate la prezentul alineat literele (a) și (b).

(6) Factorul menționat la alineatul (4) se stabilește după cum urmează:

- (a) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă atunci când abordează riscul folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în prima cuartilă (și anume, cea mai scăzută) a cerinței amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, factorul este 0;
- (b) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerința prevăzută la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă atunci când abordează riscul folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a doua cuartilă a cerinței amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, factorul este 0,2;
- (c) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerința prevăzută la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă atunci când abordează riscul folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a treia cuartilă a cerinței amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, factorul este 0,4;

- (d) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerința prevăzută la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă atunci când abordează riscul folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a patra cuartilă (și anume, cea mai ridicată) a cerinței amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, factorul este 0,6.

Limitele inferioară și superioară ale fiecărei quartile a cerinței amortizorului pentru indicatorul efectului de levier sunt calculate după cum urmează:

$$\text{Limita inferioară a quartilei} = \frac{\text{cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Limita superioară a quartilei} = \frac{\text{cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier}}{4} \times Q_n$$

«Q_n» indică numărul ordinal al quartilei în cauză.

- (7) Restricțiile prevăzute la prezentul articol se aplică doar plăților care antrenează o reducere a fondurilor proprii de nivel 1 sau o reducere a profiturilor și în măsura în care suspendarea unei plăți sau neefectuarea plății nu constituie o situație de nerambursare sau o condiție pentru începerea unei proceduri de insolvență în temeiul regimului de insolvență aplicabil instituției.

- (8) Atunci când o instituție nu îndeplinește cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier și intenționează să distribuie oricare dintre profiturile sale distribuibile ori să ia una dintre măsurile menționate la articolul (2) al doilea paragraf literele (a), (b) și (c), aceasta notifică autorității competente acest lucru și furnizează informațiile enumerate la articolul 141 alineatul (8) din CRD, cu excepția literei (a) punctul (iii), și L-MDA calculat în conformitate cu alineatul (4).
- (9) Instituțiile mențin dispoziții care să garanteze calcularea cu exactitate a quantumurilor profiturilor distribuibile și a L-MDA și sunt în măsură să demonstreze autorității competente exactitatea calculelor, la cerere.
- (10) În sensul alineatelor (1) și (2), o distribuire în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 include oricare dintre elementele enumerate la articolul 141 alineatul (10).

Articolul 141c

Neîndeplinirea cerinței amortizorului pentru indicatorul efectului de levier

Se consideră că o instituție nu îndeplinește cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier în sensul articolului 141b atunci când nu deține fonduri proprii de nivel 1 în quantumul necesar pentru a îndeplini în același timp cerința definită la articolul 92 alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința de la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă atunci când abordează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”.

32b. La articolul 142, alineatul (1) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care o instituție nu îndeplinește cerința amortizorului combinat sau, dacă este cazul, cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, aceasta întocmește un plan de conservare a capitalului, pe care îl transmite autorității competente în termen de maximum cinci zile lucrătoare de la data la care a constatat că nu îndeplinește cerința menționată, cu excepția cazului în care autoritatea competentă autorizează un termen mai lung de până la 10 zile.”.

33. []

34. La articolul 146, litera (a) se elimină.

34a. După articolul 159 se introduce următorul capitol nou:

„CAPITOLUL 1a CRD

Dispoziții tranzitorii privind societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte

Articolul 159a

Dispoziții tranzitorii privind aprobarea societăților financiare holding și a societăților financiare holding mixte

Societățile financiare holding-mamă și societățile financiare holding mixte-mamă deja existente la [data intrării în vigoare a prezentei directive] solicită aprobarea în conformitate cu articolul 21a din prezenta directivă în termen de [doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive]. În cazul în care o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă nu solicită aprobarea în termen de [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive], se iau măsuri adecvate în conformitate cu articolul 21a alineatul (5).

În cursul perioadei de tranziție pentru solicitări, astfel cum este menționată la primul paragraf, autoritățile competente dețin toate competențele de supraveghere necesare în conformitate cu prezenta directivă, care le sunt acordate în ceea ce privește societățile financiare holding sau societățile financiare holding mixte care fac obiectul aprobării în temeiul articolului 21a în scopul supravegherii consolidate.”.

35. La articolul 161 se adaugă următorul alineat (10):

„(10) Până la 31 decembrie 2023, Comisia examinează modul de implementare și aplicare a competențelor de supraveghere menționate la articolul 104 alineatul (1) literele (j) și (l) și întocmește un raport pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului. ”.

Articolul 2

Transpunerea

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Statele membre aplică aceste dispoziții începând de la [18 luni+1 zi de la intrarea în vigoare a prezentei directive]. Cu toate acestea, dispozițiile necesare pentru a se conforma modificărilor prevăzute la articolul 1 punctele 13 și 18 prin care se modifică articolele 84 și 98 din Directiva 2013/36/UE se aplică de la [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive], iar dispozițiile necesare pentru a se conforma modificărilor prevăzute la punctele 32a și 32b se aplică de la 1 ianuarie 2022.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele
